

Przyjdź Królestwo Twoje!

Statuty
Przepisy ogólne
Przepisy wiernych
stowarzyszonych
Federacji Regnum Christi

Tłumaczenie z języka hiszpańskiego
z września 2022 r.

Rzym, 2019

Spis treści

Skróty	7
STATUTY FEDERACJI REGNUM CHRISTI	9
Preambuła	11
Dekret powołania Federacji	14
I Tożsamość, członkowie i działalność Federacji Regnum Christi	17
1 Natura, struktura i cele	19
2 Fundamenty Federacji Regnum Christi	23
Punkt 1. Fundamenty duchowe	23
Punkt 2. Jedność	30
3 Działalność apostołska Federacji Regnum Christi	33
Punkt 1. Zasady działalności apostołskiej	33
Punkt 2. Wskazówki i normy działalności apostołskiej	36
II Organizacja, władze i administracja Federacji Regnum Christi	43
4 Kryteria ogólne	45
Punkt 1. Struktura i zasięg geograficzny	45
Punkt 2. Władze Federacji	46

5	Organy zwierzchnie Federacji	51
	Punkt 1. Konwencja Generalna	51
	Punkt 2. Kolegium Generalne	56
	Punkt 3. Przewodniczący Kolegium Generalnego i pozostałe funkcje	58
	Punkt 4. Plenarium Generalne i grupy robocze	61
	Punkt 5. Władza terytorialna i lokalna	62
6	Administracja, ekonomia i współodpowiedzialność za dobra ma-	
	terialne	63
7	Obowiązek posiadania przepisów własnych	69
8	Powiększenie, przekształcenie i rozwiązanie Federacji	71
9	Rozwiązywanie konfliktów	75
	Nota wyjaśniająca do punktów 42-45 Statutów Federacji	
	Regnum Christi	77
	PRZEPISY OGÓLNE FEDERACJI REGNUM CHRISTI	81
	Wprowadzenie	83
1	Przepisy ogólne w zakresie legislacji, organizacji i stanowienia	
	władzy w Federacji	87
2	Nominacje	91
3	Przepisy uzupełniające dla Kolegium Generalnego oraz Plena-	
	rium Generalnego	95
4	Organy władzy terytorialnej Federacji Regnum Christi	99
	Punkt 1. Kolegium Terytorialne	99
	Punkt 2. Przewodniczący Kolegium Terytorialnego i pozostałe	
	stanowiska	103
	Punkt 3. Plenarium Terytorialne i zespoły pracy	106

5	Lokalne organy władzy Federacji	109
6	Administracja	113
	PRZEPISY WIERNYCH STOWARZYSZONYCH FEDERACJI REGNUM CHRISTI	115
I	Świeccy członkowie Regnum Christi	119
1	Tożsamość i styl życia świeckiego członka Regnum Christi	121
	Artykuł 1. Życie duchowe	122
	Artykuł 2. Formacja	123
	Artykuł 3. Apostolat	124
	Artykuł 4. Towarzystwo osobiste i wspólnotowe	126
	Artykuł 5. Życie drużyny	127
2	Przystąpienie osób świeckich do Federacji Regnum Christi	129
3	Szczególne sposoby oddania się świeckich członków Regnum Christi	135
	Artykuł 1. Dodatkowe zobowiązania szczególne	135
	Artykuł 2. Współpracownicy	138
4	Struktury i posługi świeckich członków Regnum Christi	139
5	Udział świeckich członków Regnum Christi w organach Federacji	143
	Artykuł 1. Wybory i współuczestnictwo w Konwencji Generalnej i Terytorialnej	144
	Artykuł 2. Wybór i współpraca świeckich w Kolegium Generalnym i Terytorialnym	145
II	Księża, diakoni i seminarzyści diecezjalni	147

Skróty

CIC	Kodeks prawa kanonicznego, łac. <i>Codex Iuris Canonici</i> (25 styczeń 1983)
SFRC	Statuty Federacji Regnum Christi (31 maja 2019)
POFRC	Przepisy ogólne Federacji Regnum Christi (17 wrze- sień 2019)

Statuty Federacji Regnum Christi

Tekst został zatwierdzony 31 maja 2019 roku przez Kongregację ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego.

Preambuła

1. Regnum Christi powstało jako eklezjalny ruch apostołski dążący do uobecniania Królestwa Chrystusa poprzez uświęcanie jego członków oraz poprzez osobistą i wspólnotową działalność apostołską zmierzającą ku temu, by Jezus Chrystus królował w sercach ludzi i społeczeństwie.
2. Pierwsze świeckie grupy Regnum Christi powstały w 1968 roku dzięki zaproszeniu, działalności formacyjnej i kierowniczej duszpasterzy Legionistów Chrystusa oraz dzięki hojnemu przyjęciu i zapałowi samych świeckich. Ci mężczyźni i kobiety współdzielą jeden charyzmat, są pobudzani tym samym duchem i tą samą misją, przeżywając i realizując ją według swojego stanu życia. Świadomi własnego chrzcielnego powołania do świętości i do apostołstwa, czują się oni wezwani do bycia apostołami i do formowania apostołów - chrześcijańskich liderów w służbie Jezusowi Chrystusowi, Kościołowi i społeczeństwu. Ich zapał ewangelizacyjny objawia się także w dziełach apostołatu oraz w działalności na rzecz ogółu.
3. Od momentu pierwszego impulsu towarzyszącemu założeniu ruchu Regnum Christi zaczęły pojawiać się w nim takie formy konsekracji, w których świeccy kobiety i mężczyźni powierzają swe życie Bogu, aby móc swobodnie i całkowicie podążać za Chrystusem poprzez potwierdzone świętym węzłem przyjęcie ewangelicznych cnót ubóstwa, czystości i posłuszeństwa. Grupy te stopniowo nabierały dojrzałości instytucyjnej i ewangelizacyjnego zasięgu, znacząco przyczyniając się do istoty Regnum Christi.
4. Duchowa rodzina Regnum Christi złożona jest dzisiaj ze świeckich, zarówno stanu wolnego, jak i zamężnych czy żonatych, świeckich konsekrowanych kobiet i mężczyzn, seminarzystów, diakonów i księży diecezjalnych, kleryków i księży Legionistów Chrystusa. Każdy z nich na swój sposób przeżywa swoje powołanie, będąc jednocześnie

członkiem jednego ciała (1 List do Koryntian 12, 12-29) i oddając się jednej wspólnej misji.

5. Na przestrzeni dziesięcioleci zarząd Regnum Christi był złączony i utożsamiony z zarządem Legionu Chrystusa, co zostało potwierdzone w Statutach Regnum Christi zatwierdzonych w 2004 roku przez Stolicę Apostolską. W 2012 roku delegat papieski, kardynał Velasio De Paolis CS, nadał konsekrowanym kobietom i mężczyznom autonomię organizacji rządów i życia wewnętrznego. W 2013 roku zatwierdził Statuty ich własnych stowarzyszeń wiernych, pozostawiając otwartą kwestię ich całkowitego zatwierdzenia kanonicznego oraz definicji prawnej na temat ich przynależności do Regnum Christi. Kolejny, decydujący krok nadszedł 25 listopada 2018 roku w uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, kiedy to oba stowarzyszenia zostały podniesione do rangi stowarzyszeń życia apostołskiego opartych na prawie pontyfikalnym.
6. W latach 2014-2018 z pomocą asystenta papieskiego, ojca Gianfranco Ghirlanda SJ, dokonywał się proces rozpoznania i analizy elementów składowych Regnum Christi w celu znalezienia takiej struktury kanonicznej, która wyrażałaby duchową jedność i współpracę apostołską wszystkich osób, która promowałaby tożsamość i prawowitą autonomię każdego konsekrowanego podmiotu, i która pozwalałaby innym wiernym Regnum Christi przynależeć do tego samego ciała apostołskiego w sposób kanonicznie potwierdzony. Aby osiągnąć te cele, Zgromadzenie Księży Legionistów Chrystusa, Wspólnota Życia Apostołskiego „Konsekrowane Regnum Christi” oraz Wspólnota Życia Apostołskiego „Świeccy Konsekrowani Regnum Christi” łączą się ze sobą poprzez Federację Regnum Christi, do której również mogą indywidualnie przyłączyć się inni wierni dzielący tego samego ducha i tę samą misję. Natura, struktura, cele i działalność Federacji zostały określone w niniejszych Statutach.
7. Nowa postać kanoniczna Regnum Christi jest, poprzez strukturę Federacji, owocem ścieżki odnowy i dojrzałości w Kościele, ścieżki którą

kroczą wszyscy jej członkowie. Regnum Christi dziękuje Bogu i Kościołowi za ten krok naprzód, który pozwala lepiej wyrazić jedność i współodpowiedzialność wszystkich członków, ponadto stanowi dla nich impuls w misji uobecniania Królestwa Chrystusa w świecie.

CONGREGATIO
PRO INSTITUTIS VITAE CONSECRATAE
ET SOCIETATIBUS VITAE APOSTOLICAE

Prot. n. FX. 2-1/2019

DECRETO

El Instituto religioso de los *Legionarios de Cristo*, la Sociedad de vida apostólica *Consagradas del Regnum Christi* y la Sociedad de vida apostólica *Laicos Consagrados del Regnum Christi*, de derecho pontificio, cuyas respectivas sedes principales se encuentran en la Diócesis de Roma, en vista de cuidar, profundizar y promover el carisma común, de favorecer la colaboración en el apostolado y de gozar de una estructura canónica común que exprese la unidad y la comunión fraterna de los componentes de la familia espiritual, han pedido a la Sede Apostólica erigir, entre ellos, una Federación.

Esta Congregación para los Institutos de vida consagrada y Sociedades de vida apostólica, después de haber examinado atentamente y valorado cada cosa, a través del presente Decreto, a norma del can. 582 del Código de Derecho Canónico erige

LA FEDERACIÓN REGNUM CHRISTI.

La misma Congregación aprueba y confirma *ad experimentum* por cinco años el texto de los Estatutos de la Federación redactados en lengua española, del cual se conserva un ejemplar en sus archivos.

No obstante cualquier disposición contraria.

Del Vaticano, 31 de mayo de 2019

✠ José Rodríguez Carballo, O.F.M.
Arzobispo Secretario

João Braz Card. de Aviz
Prefecto

logo

CONGREGATIO

PRO INSTITUTIS VITAE CONSECRATAE
ET SOCIETATIBUS VITAE APOSTOLICAE

Protokół nr FX. 2-1/2019

DEKRET

Religijny Instytut Legionistów Chrystusa, Wspólnota Życia Apostolskiego Konsekrowane Regnum Christi oraz Wspólnota Życia Apostolskiego Świeccy Konsekrowani Regnum Christi, uznane na prawie pontyfikalnym, z siedzibą w Diecezji Rzymskiej, dążąc do zapewnienia odpowiedniej opieki, do pogłębiania, promowania wspólnego charyzmatu, do wzmacniania współpracy w ramach apostołatu oraz do tworzenia wspólnej struktury kanonicznej, która mogłaby wyrazić jedność braterską wszystkich składowych tej duchowej rodziny, złożyły wniosek do Stolicy Apostolskiej z prośbą o powołanie między nimi Federacji.

Kongregacja ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, po uprzednim uważnym przeanalizowaniu i rozważeniu wszystkich czynników, za pośrednictwem niniejszego Dekretu, na mocy kanonu 582 Kodeksu prawa kanonicznego, powołuje:

FEDERACJĘ REGNUM CHRISTI

Kongregacja jednocześnie zatwierdza kształt Statutów Federacji, oryginalnie zredagowanych w języku hiszpańskim i zdeponowanych w archiwum Kongregacji, na próbny okres *ad experimentum* pięciu lat.

Nie naruszając wszelkich przeciwnych postanowień
podpisano w Watykanie, 31 maja 2019 roku.

podpis

João Braz Kard. de Aviz
Prefekt

podpis

José Rodríguez Carballo, OFM
Arcybiskup Sekretarz

Część I

Tożsamość, członkowie i działalność Federacji Regnum Christi

Rozdział 1

Natura, struktura i cele

Natura i struktura instytucjonalna

1 §1. Federacja Regnum Christi składa się ze Zgromadzenia Księży Legionistów Chrystusa, Wspólnoty Życia Apostolskiego „Konsekrowane Regnum Christi” oraz Wspólnoty Życia Apostolskiego „Świeccy Konsekrowani Regnum Christi”.

§2. Instytucje te, złączone w federację, zachowują swoją tożsamość, cele i prawowitą autonomię w rozumieniu Prawa Kanonicznego oraz odpowiednich konstytucji.

§3. Federacja Regnum Christi posiada osobowość prawną.

Stowarzyszeni wierni

2 Do Federacji mogą indywidualnie dołączyć inni wierni, dopuszczeni przez dyrektorów sekcji, zgodnie z postanowieniami przepisów wła-

nych, które zostały zatwierdzone przez Konwencję Generalną Federacji, a mianowicie:

1. świeccy wierni, którzy nie podjęli zobowiązań ewangelicznych potwierdzonych świętym węzłem, i którzy osobiście przyjęli wezwanie do pełnego przeżywania swoich zobowiązań chrzcielnych w doczesnej rzeczywistości według ducha i misji, którymi inspirowuje się Federacja;
2. kapłani, diakoni i seminarzyści diecezjalni.

Regnum Christi

3 Zgromadzenie Księżów Legionistów Chrystusa, Wspólnota Życia Apostolskiego „Konsekrowane Regnum Christi” oraz Wspólnota Życia Apostolskiego „Świeccy Konsekrowani Regnum Christi”, ich członkowie i wierni stowarzyszeni w Federacji indywidualnie – należą oni do Regnum Christi – jednej rodziny duchowej i jednego ciała apostolskiego.

Cele Federacji

4 Oto charakterystyczne cele Federacji:

1. dostarczenie struktury kanonicznej, która wyrazi jedność charyzmatu wszystkich elementów Federacji przy jednoczesnym uszanowaniu tożsamości każdego z nich z osobna;
2. dogłębne, pogłębianie i promowanie wspólnego dziedzictwa charyzmatu;
3. stymulowanie rozwoju wspólnej misji na rzecz Kościoła i społeczeństwa;

4. promowanie postawy współpracy w działaniach apostołskich stowarzyszonych instytucji;
5. kierowanie działalnością apostołską Federacji;
6. promowanie idei wspólnoty i zapewnianie poczucia jedności pomiędzy stowarzyszonymi instytucjami oraz wiernymi stowarzyszonymi w Federacji;
7. regulowanie i sprawowanie kontroli nad uczestnictwem stowarzyszonych wiernych oraz troska o ich proces formacji;
8. promowanie rozwoju i wzrostu powołania wśród stowarzyszonych instytucji oraz stowarzyszonych wiernych;
9. doraźna pomoc instytucjom stowarzyszonym w Federacji oraz wspieranie idei solidarności pomiędzy regionami, sekcjami i dziełami apostołskimi, na miarę aktualnych okoliczności i potrzeb.

Wkład własny każdej stowarzyszonej instytucji oraz stowarzyszonych wiernych

5 Dla wspólnego dobra i rozwoju:

1. Członkowie Wspólnoty Życia Apostołskiego „Konsekrowane Regnum Christi”, ze względu na swoją kobiecą tożsamość, wnoszą do Federacji dar świeckiego poświęcenia się poprzez całkowite i wyłączne powierzenie się miłości Chrystusa, będąc znakiem Jego Królestwa w doczesnej rzeczywistości, promując i troszcząc się o jedność, wychodząc na spotkanie z osobami w konkretnych sytuacjach życia oraz podejmując akcje, które przyczyniają się do ustanowienia Królestwa Chrystusa.
2. Członkowie Wspólnoty Życia Apostołskiego „Świeccy konsekrowani Regnum Christi” wnoszą do Federacji dar własnego świeckiego poświęcenia się poprzez prorocze świadectwo o byciu w świecie bez

przynależności do świata, poprzez ewangelizację doczesnej rzeczywistości, swoją dyspozycyjność, miłość braterską, osobiste predyspozycje, radość w posłudze Regnum Christi, Kościołowi i ludziom; a także poprzez promocję jedności braterskiej i modlitwę. Przeżywają oni tajemnicę Chrystusa poświęconego Ojcu, bliskiego swoim braciom-ludziom, traktowanego jak zwykłego człowieka spośród ludu, a swoim życiem, pracą i słowem głoszą wszystkim ludziom Jego Królestwo.

3. Legioniści Chrystusa, z uwagi na swoją konsekrację zakonną, wnoszą do Federacji świadectwo oddania Jezusowi Chrystusowi oraz swoją całkowitą gotowość do realizowania wspólnej misji. Ze względu na swój status kapłanów uobecniają innym Chrystusa Kapłana i Dobrego Pasterza poprzez kaznodziejską posługę, udzielanie sakramentów oraz przewodnictwo duchowe. Razem ze wszystkimi biorą udział w integralnej formacji stowarzyszonych wiernych, w kierowaniu nimi oraz w procesie ich apostołskiego rozeznania, wspierając ich chrześcijańskie powołanie oraz predyspozycje do chrześcijańskiego przewodzenia innym. Powołują również niezbędne instytucje i podejmują działania, które w swoim zasięgu i natężeniu najbardziej mogą przyczynić się do ustanowienia Królestwa Chrystusa w społeczeństwie.
4. Wierni stowarzyszeni wnoszą do Federacji swój świecki charakter i swoją działalność apostołską. Świeccy przedłużają obecność Chrystusa w świecie i dążą do ewangelicznej przemiany rzeczywistości doczesnej, zwłaszcza na polu życia rodzinnego, zawodowego i społecznego.

Rozdział 2

Fundamenty Federacji Regnum Christi

Punkt 1. Fundamenty duchowe

Duchowe podwaliny

6 Uważamy, że zamysłem Bożym jest, abyśmy jako Legioniści Chrystusa, Konsekrowane Regnum Christi, Świeccy Konsekrowani Regnum Christi i wierni stowarzyszeni żyli w prawdziwej wspólnocie i byli świadkami miłości Jezusa Chrystusa, która przejawia się w jedności i miłości braterskiej jakie panują między nami. Wymienione instytucje, ich członkowie i wierni stowarzyszeni – współdzielimy duchowość i misję, które każdy przeżywa zgodnie ze swoją tożsamością i według swojego powołania, wyrażonych we własnych regułach. Ten duchowy fundament powinien inspirować i ukierunkowywać odpowiednie organy Federacji na poszczególnych stopniach i w przeróżnych okolicznościach czasu i miejsca.

Najwyższy z celów

7 Dążymy do oddawania chwały Bogu i uobecniania Królestwa Chrystusa w sercach ludzi i społeczeństwie dzięki osobistemu uświęceniu w okolicznościach życia, w jakich powołuje nas Bóg oraz poprzez indywidualne i wspólnotowe działania apostołskie.

Nasza misja

8 Wypełniając naszą misję staramy się uobecniać misterium Chrystusa, który wychodzi innym osobom na spotkanie, objawia im miłość swego Serca, gromadzi ich i formuje na apostołów, liderów chrześcijańskich, posyła i towarzyszy im we współpracy z Nim w ewangelizacji ludzi i całego społeczeństwa.

Płodność apostołska

9 Świadomi tego, że Królestwo Chrystusa jest darem i nie można go zbudować wyłącznie ludzkim wysiłkiem, staramy się zawsze pozostawać w jedności z Chrystusem i z Jego Kościołem niczym latorośle wyrastające na krzewie winnym (por. J 15, 5). Jako naśladowcy i współpracownicy Chrystusa Apostoła wiemy, że modlitwa, udział w niesieniu krzyża, bezinteresowna posługa innym, zaufanie działaniu Jego łaski oraz świadectwo prawdziwie chrześcijańskiego życia muszą być priorytetem i towarzyszyć całej naszej działalności apostołskiej.

Postawa ofiarności

10 Osobiste doświadczenie miłości Chrystusa budzi w naszym sercu wewnętrzną potrzebę gorliwego oddania się Jemu i uobecniania Jego Królestwa: *Caritas Christi urget nos* (2 Kor 5, 14). Ta miłość popycha nas ku przybieraniu stylu życia, który charakteryzuje się następującym

postępowaniem:

1. podejmowanie walki duchowej jako jednego z elementów podążania za Chrystusem; walki wytrwałej i ufnej w Panu, walki wobec rzeczywistości zła i grzechu obecnego we własnym życiu i społeczeństwie, walki wspieranej siłą miłości do granic możliwości;
2. zobowiązanie się szczerym sercem, entuzjazmem i kreatywnością do podjęcia takich dzieł, które uobecnią Królestwo Chrystusa w dogłębny i obszerny sposób;
3. otwarcie się na najbardziej naglące potrzeby świata i Kościoła;
4. usilne i odważne podejmowanie wyzwań życia prywatnego i apostołatu;
5. śmiałe i chrześcijańskie wykorzystywanie nadarzających się w życiu okazji do głoszenia miłości Chrystusa;
6. wypełnianie przyjętych zobowiązań, a równocześnie dawanie z siebie tego, co najlepsze, zarówno w procesie formacji, jak i w pracy.

Nasza aktywność apostołska

11 W poszukiwaniu skutecznej odpowiedzi na najważniejsze potrzeby ewangelizacyjne we własnym obszarze życia, bez wykluczania jakiegokolwiek rodzaju aktywności apostołskiej, podejmujemy się inicjatyw i ustanawiania dzieł apostołskich szczególnie ukierunkowanych na głoszenie wiary, rozpowszechnianie katolickiej doktryny, na chrześcijańską formację, edukację dzieci, nastolatków i młodzieży, na propagowanie idei małżeństwa i rodziny, duszpasterstwo powołaniowe, ewangelizację obszarów zawodowych, kultury i mediów komunikacji społecznej, na upowszechnianie społecznej sprawiedliwości oraz praktykę dzieł miłosierdzia.

12 Nasza duchowość koncentruje się przede wszystkim na Jezusie Chrystusie i rodzi się z doświadczenia Jego miłości. Dążymy do tego, by odpowiedzieć naszemu Przyjacielowi i Panu miłością osobistą, prawdziwą, gorliwą i wierną. Dzięki działaniu Ducha Świętego jesteśmy synami w Synu, który staje się dla nas centrum, wykładnią i modelem życia. Uczymy się spotykać z Nim w Ewangelii, w Eucharystii, na krzyżu i w osobie bliźniego.

Duchowość Królestwa

13 Świadectwo, głoszenie i rozwój Królestwa Chrystusa stanowi ideał, który inspiruje nas i nami kieruje. Nasze motto – Chryste, nasz Królu, przyjdź Królestwo Twoje! – w pełni wyraża to pragnienie. W związku z tym:

1. dążymy do obleczenia się w Chrystusa w naszym sercu i naszych czynach tak, by królował On w naszym życiu poprzez stopniowe upodabnianie się do Niego;
2. pozwalamy przenikać się miłością Chrystusa do ludzi i zabiegamy o to, by królował On w sercach wszystkich ludzi na świecie.

Miłości, które nas rozpalają

14 Chrystus objawiając miłość, która rozpala Jego serce, zaprasza nas, byśmy kochali Jego i to, co On ukochał: Ojca, który wysłał Go, by nas odkupił; Najświętszą Maryję Pannę – matkę Jego i naszą; Kościół Święty – Jego Mistyczne Ciało; Ojca Świętego; ludzi – Jego braci, za których oddał własne życie oraz duchową rodzinę Regnum Christi – drogę prowadzącą do uobecniania Jego Królestwa w naszych sercach i w społeczeństwie.

Miłość do Maryi

15 Najświętsza Maryja Panna została nam dana za Matkę u stóp krzyża za pośrednictwem umiłowanego apostoła. Z tego względu kochamy ją synowską miłością, ufamy jej opiece i staramy się naśladować jej cnoty. Ona, Królowa Apostołów, kształtuje nasze serce apostoła Królestwa i wstawia się o owoce naszego apostołatu.

Miłość do Kościoła

16 Kochamy Kościół, który jest zarodkiem i początkiem Królestwa na ziemi. Czujemy się żywą częścią Kościoła i współdziałamy w jego misji ewangelizacyjnej. Z miłością i posłuszeństwem oddajemy się papieżowi i biskupom, poznając i rozpowszechniając ich nauczanie, popierając ich inicjatywy i wspierając Kościół lokalny.

Miłość do ludzi

17 Przyswajamy sobie uczucia Chrystusa, który umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował (J 13, 1). Stąd też:

1. szanujemy godność i świętą wartość każdej osoby;
2. staramy się wychodzić naprzeciw jej potrzebom materialnym i duchowym;
3. pragniemy ciągłej współpracy z Chrystusem, aby nasi bracia-ludzie mogli Go poznać, odnaleźć w Nim pełnię własnego życia i osiągnąć Jego wieczne zbawienie.

18 Kochamy duchową rodzinę Regnum Christi jako Boży dar pomagający nam spotkać Chrystusa, pozwalający wzrastać z Nim w przyjaźni i bliskości i być Jego apostołem we wspólnocie z innymi.

Duch Święty

19 Duch Święty, Pocieszyciel i słodki Gość naszej duszy, jest przewodnikiem i sprawcą naszej przemiany w Chrystusa i naszych apostołskich owoców. Dlatego utrzymujemy z Nim bliską relację i staramy się być podatni na Jego inspiracje, aby z przekonaniem kroczyć ścieżką woli Bożej.

Kontemplujący i ewangelizujący

20 Jesteśmy kontemplujący i ewangelizujący:

1. kontemplujący, ponieważ odkrywamy obecność i miłość Chrystusa w naszych sercach, w bliźnim i w świecie; pragniemy być kobietami i mężczyznami życia wewnętrznego, miłośnikami modlitwy; ponadto dostrzegamy pierwszeństwo działania Bożego w naszym własnym procesie uświęcania oraz w apostołacie;
2. ewangelizujący, ponieważ, ponagleni pragnieniem Chrystusa, by w sercach innych zapalać ogień miłości Jego Ojca, jako uczniowie-misjonarze wypełniamy obowiązek głoszenia Królestwa i zanosimy światło Ewangelii całemu światu.

Czas i świadomość wieczności

21 Komunia z Bogiem w teraźniejszości jest przedsmakiem wieczności i sprawia, że Królestwo Niebieskie staje się obecne tu i teraz. Dlate-

go świadomości przemijalności naszego życia, wykorzystujemy czas jako dar otrzymany do wypełnienia z miłością Bożego planu zbawienia i przez to zrealizowania naszego powołania.

Życie liturgiczne i eucharystyczne

22 Dążymy do tego, by całe nasze życie łącznie z apostołatem było nieprzerwaną liturgią ku chwale Boga. Jednoczymy się w ten sposób z życiem Chrystusa Zmartwychwstałego, które jest ciągłą pochwałą Ojca i ofiarą Jemu złożoną. Centrum tego życia liturgicznego stanowi Eucharystia, a jej owocem jest jedność z Bogiem i braćmi.

Miłość – królowa cnót

23 §1. Wypełniając nowe przykazanie Chrystusa “Miłujcie się wzajemnie tak, jak Ja was umiłowałem” (J 13, 34), uznajemy miłość za królową cnót oraz oznakę autentyczności całego życia chrześcijańskiego.

§2. Miłość pociąga za sobą powszechne i życzliwe oddanie się bliźniemu, kreatywną i bezinteresowną służbę, traktowanie drugiego z dobroduszością i prostotą, miłosierdzie wobec słabości innych ludzi, dobre mówienie o innych, przebaczenie i zgodę.

Cnoty teologalne

24 Budujemy nasze życie wewnętrzne i apostołskie na cnotach teologalnych, żyjąc jaśniejąco, twórczo, niezachwianą, radosną nadzieją i powszechną, hojną miłością do innych.

25 §1. Staramy się naśladować pokorę Chrystusa, który zawsze był świadomy tego, że wszystko, co otrzymywał pochodziło od Ojca. Dlatego my również z prostotą przeżywamy naszą kondycję istot i dzieci potrzebujących miłosierdzia, łaski oraz niezmaęonej ufności w Jego miłość zawsze i wszędzie.

§2. W naszych relacjach z Bogiem i braćmi kierujemy się szczerostí poprzez dążenie do osiągnięcia rosnącej harmonii pomiędzy naszą wiarą i naszymi czynami, poprzez wypełnianie danego słowa i postępowanie zgodne ze świadomością opartą na wytycznych prawego rozsądku i Ewangelii.

Cnoty ludzkie i społeczne

26 Wysoce cenimy sobie wartości ludzkie i społeczne. Sam bowiem Jezus Chrystus, przyobłókszy się w człowieka, jako „nowy człowiek” uczynił godnym wszystko, co ludzkie (Kol 3, 10). Stąd też kierujemy się cnotą roztropności, czujemy odpowiedzialność za nasze zobowiązania, kształcimy naszą inteligencję, siłę woli oraz wrażliwość.

Punkt 2. Jedność

Fundamenty jedności

27 Zjednoczeni przez Ojca, Syna i Ducha Świętego w jedną, wielką rodzinę Kościoła i złączeni wspólnym powołaniem Regnum Christi umacniamy świadomość bycia jednym ciałem, zjednoczeniem serc, ideałów, zamiarów i wysiłków. Promujemy jedność i współpracę świadomi, że jedność jest misyjna, a misja służy jedności.

28 §1. Uznajemy godność każdej osoby podobnie jak jej współodpowiedzialność w trosce o dziedzictwo naszego charyzmatu.

§2. Między różnymi rodzajami powołania oraz ich specyficzną formą przeżywania wspólnego ducha i misji zachodzi relacja komplementarności. Każdy wnosi do całości coś od siebie, ale równocześnie promuje i docenia wkład pozostałych.

Kultywowanie komunii

29 §1. Propagowanie prawdziwej jedności wymaga od nas pielęgnowania:

1. wytrwałej modlitwy, w zjednoczeniu z Chrystusem, który prosił Ojca: "Aby wszyscy stanowili jedno" (J 17, 21);
2. słuchania i uznania dialogu jako zamierzonej przez Boga drogi ku misji własnej i Kościoła, zgodnie ze społeczną naturą ludzką;
3. dojrzałych relacji braterskich opartych na odnajdywaniu Boga w naszym bracie, współodczuwaniu jego radości i cierpień, docenianiu jego talentów, znoszeniu siebie nawzajem z miłością (Kol 3, 13) oraz odrzucaniu uczucia rywalizacji, nieufności i zazdrości;
4. doceniania władzy jako formy posługi na rzecz wspólnoty i rozwoju misji; szacunek i współpraca ze wszystkimi osobami, które ją reprezentują;
5. międzynarodowego charakteru jako oznaki powszechności Królestwa i jego siły do ewangelizowania w zglobalizowanym świecie.

§2. Jednym ze sposobów krzewienia jedności na szczeblu lokalnym, terytorialnym i generalnym są spotkania członków różnych powołań. Mogą mieć

one wymiar duchowy lub być rodzajem posługi na rzecz formacji członków i apostołatu.

Odpowiednia formacja

30 §1. Współdzielenie jednej duchowości i misji wymaga od nas, by formacja naszych członków przybrała charakterystyczne cechy i wymagania. Formacja musi być ukierunkowana na wspieranie odnajdywania w Chrystusie pełnego sensu naszego życia, na zjednoczeniu z Nim i wypełnianiu naszej misji. Formacja musi być całościowa, biorąca pod uwagę wszystkie wymiary osoby.

§2. Formacja członków stowarzyszonych instytucji jest zadaniem każdej ze wspólnot. Taka formacja musi również dostosować się do przepisów zawartych w prawie Federacji.

§3. Określenie i kierunek formacji stowarzyszonych wiernych leży w kompetencji konkretnych instancji Federacji.

§4. Federacja powinna nadto wspierać inicjatywy formacji dla wszystkich członków.

Rozdział 3

Działalność apostolska Federacji Regnum Christi

31 Zgodnie z punktem 4.4 niniejszych Statutów, jednym z celów Federacji jest promowanie wśród instytucji stowarzyszonych postawy współdziałania w działalności apostolskiej, która jest prowadzona i rozwijana zgodnie z własnymi regułami instytucji stowarzyszonych i podlega zwierzchnictwu jej przedstawicieli. Ponadto Federacja, na mocy punktu 4.5, podejmuje własną działalność apostolską i kieruje nią zgodnie z niniejszymi Statutami.

Punkt 1. Zasady działalności apostolskiej

Wstęp do zasad działalności apostolskiej

32 Członkowie instytucji będących częścią Federacji oraz wszyscy wier-

ni stowarzyszeni, motywowani pragnieniem uobecniania Królestwa Chrystusa w celu przemiany społeczeństwa, a także świadomi, że Bóg liczy na dobrowolną pomoc człowieka w swoim planie zbawienia, w świetle 8-go i 10-go punktu niniejszych Statutów, przyjmują pewne zasady, które określają wybór działań apostołskich i sposób ich realizacji.

Przywództwo

33 Członkowie stowarzyszonych instytucji oraz wierni stowarzyszeni, ze względu na misję formowania apostołów:

1. rozwijają swoją przywódczą postawę, wyrażającą się w umiejętności inspirowania, prowadzenia i formowania innych; czynią to w ramach posługi, na wzór Jezusa Chrystusa;
2. w swej działalności apostołskiej pomagają też innym w rozwijaniu powyższej umiejętności;
3. próbują również ewangelizować osoby, na których spoczywa szczególna odpowiedzialność społeczna;
4. podczas wypełniania swych funkcji społecznych i kierowniczych zaświadczać o prawdzie i nowym życiu według Ewangelii oddając się z miłością chrześcijańską służbie dla dobra wspólnego.

W osobistej relacji

34 Chrystus nie tylko przemawia do tłumów, lecz wychodzi na spotkanie różnym osobom do miejsc, w którym się one znajdują. Stąd też członkowie stowarzyszonych instytucji wraz ze stowarzyszonymi wiernymi nadają pierwszeństwo realizacji tym działaniom apostołskim, które sprzyjają kontaktom osobistym.

35 §1. Formacja apostołów z przekonania, pragnących osiągnąć pełnię życia w Chrystusie, wymaga towarzyszenia pojmowanego jako poświęcenie osobistej, serdecznej, stałej i bezinteresownej uwagi. Towarzyszenie nastawione jest na pomoc drugiemu człowiekowi, aby poprzez działanie łaski i ludzką współpracę mógł on odpowiedzieć sobie na pytania i wyzwania, które pojawiają się na jego drodze rozwoju osobistego i duchowego.

§2. Kierownictwo duchowe to szczególna forma towarzyszenia oraz istotny środek rozwoju życia duchowego.

Formacja formatorów

36 Federacja promuje formację formatorów, ponieważ głębokie, trwałe i dynamiczne działania apostołskie wymagają osób przygotowanych do formowania, prowadzenia oraz inspirowania innych.

Apostolat o dużym zasięgu

37 Sama Federacja, członkowie instytucji stowarzyszonych oraz stowarzyszeni wierni w chwili wyboru przyszłych inicjatyw apostołskich, starają się promować i podejmować takie, które potrafią przekazać naukę Chrystusa z największym możliwym zasięgiem i głębią.

Przystosowanie do miejsca i czasu

38 Członkowie stowarzyszonych instytucji i stowarzyszeni wierni, czujni na potrzeby Kościoła i świata oraz wykazujący się szacunkiem wobec lokalnych kultur, dostosowują swoją działalność apostołską do okoliczności miejsca i czasu, wybierając w każdym przypadku takie metody,

które są najwłaściwsze dla ewangelizacji.

Zorganizowany i skuteczny apostołat

39 Pobudzani miłością Chrystusa członkowie stowarzyszonych instytucji oraz stowarzyszeni wierni realizują swój apostołat w sposób zorganizowany i skuteczny. Dlatego:

1. zawsze mają na uwadze misję i ostateczne cele realizowanej działalności;
2. pracują w sposób uporządkowany i zgodnie z planem;
3. pracują w drużynach, każdy próbując z siebie dawać misji to, co najlepsze, wykorzystując owoce synergii komplementarnych osobowości, wizji oraz doświadczeń. Poza tym stosują zasadę metodologiczną „działaj, ucz działać, deleguj działanie” (działaj–ucz–deleguj)¹.

Punkt 2. Wskazówki i normy działalności apostołskiej

Rodzaje działalności apostołskiej

40 §1. Działalność apostołska, obejmująca dzieła apostołskie, projekty lub wydarzenia, może być realizowana instytucjonalnie lub na osobistą odpowiedzialność, indywidualnie lub w grupach.

§2. Działalność apostołska na szczeblu instytucjonalnym może być inicjatywą jednej stowarzyszonej instytucji, wielu stowarzyszonych instytucji lub całej Federacji.

¹hiszp. *hacer, hacer hacer, dejar hacer*

§3. Aby móc prowadzić instytucjonalną działalność apostołską w imieniu Federacji wymagany jest nakaz lub autoryzacja odpowiedniej w danym przypadku władzy generalnej, terytorialnej lub lokalnej. Jeśli tego wymaga sytuacja, ten sam podmiot władzy zatwierdza ewentualne statuty lub przepisy.

Rozpoczęcie lub zakończenie działań apostołskich

41 §1. Decyzja o rozpoczęciu lub zakończeniu działań apostołskich Federacji należy do kompetencji stosownej władzy lokalnej, terytorialnej lub generalnej.

§2. Zanim jakkolwiek ze stowarzyszonych instytucji zainicjuje nowe działanie apostołskie, powinna wysłuchać opinii odpowiedniej instancji Federacji.

§3. Przed zakończeniem lub przekazaniem komuś prowadzonego działania apostołskiego, stowarzyszona instytucja powinna zapytać stosowne instancje Federacji oraz inne stowarzyszone instytucje o to, czy któraś z nich nie chciałaby go podjąć.

Dzieła apostołskie

42 §1. Dzieło apostołskie jest instytucją, która realizując swoje konkretne cele, zajmuje się ewangelizacją według założeń wspólnej misji, ponadto posiada zatwierdzone przez odpowiednią władzę statuty.

§2. Zarówno dzieła prowadzone przez instytucje stowarzyszone, jak i te podlegające Federacji, biorą udział we wspólnej misji.

Zarządzanie dziełami

43 §1. W zarządzaniu, kierowaniu i administracji dziełem odpowiednie organy władzy muszą dbać o: dobro misji wspólnej, specyficzne

cele dzieła, jasność i prostotę w strukturze władzy, stabilność dzieła, współpracę między dziełami, sekcjami i programami apostołatu, należyty nadzór i towarzyszenie; tworzenie synergii, utrzymanie dzieła oraz ewentualny wkład finansowy w utrzymanie Federacji lub solidarną pomoc instytucjom stowarzyszonym.

§2. Zarządzanie dziełem apostołskim wiąże się również z ustanawianiem jego struktury oraz procedur kierowniczych i administracyjnych.

44 §1. Statuty każdego dzieła apostołskiego muszą określać, kto ponosi za nie odpowiedzialność: czy jest to jedna ze stowarzyszonych instytucji, kilka instytucji razem, czy też sama Federacja.

§2. Gdy zachodzi taka potrzeba, dzieła mogą być zarządzane wspólnie przez instytucje stowarzyszone, w sposób uzgodniony przez ich dyrektorów generalnych lub terytorialnych i, w związku z tym, nie muszą podlegać organom Federacji.

§3. Federacja musi wspierać oraz towarzyszyć życiu i misji wszystkich dzieł apostołatu uwzględniając punkt 4. niniejszych Statutów. W razie możliwości lub konieczności, Federacja może pełnić funkcję subsydiarną w celu pomocy dziełu lub przejęciu za nie odpowiedzialności.

Współpraca przy dziełach apostołskich

45 Członkowie stowarzyszonych instytucji oraz stowarzyszeni wierni mogą brać na siebie odpowiedzialność i współpracować przy dziełach apostołskich niezależnie od tego, kto nimi zarządza i w ten sposób wzmacniać jedność i komplementarność różnych powołań. W przypadku członków instytucji stowarzyszonych należy postępować zgodnie z zaleceniami odpowiednich dyrektorów, czy to na szczeblu lokalnym, terytorialnym, czy też generalnym. Kiedy zachodzi taka konieczność, należy wziąć pod uwagę porozumienia o materialnym zadośćuczynieniu lub wynagrodzeniu, w zależności od przepisów prawa cywilnego.

46 Programy apostołatu są ewangelizacyjnymi inicjatywami instytucjonalnymi, które zwykle zależą od sekcji stowarzyszonych wiernych i są wdrażane w ich życiu.

ECYD

47 §1. W swojej pracy Federacja, poprzez ewangelizowanie i formowanie nastolatków, prowadzi organizacji o nazwie ECYD² (spotkania, przekonania i decyzje), w której nastolatki żyją charyzmatem Regnum Christi w sposób dostosowany do ich wieku.

§2. ECYD funkcjonuje według własnych statutów.

§3. Mając na uwadze duże znaczenie ECYDu, instytucje stowarzyszone i stowarzyszeni wierni winni wspierać jego rozwój i wzmacnianie.

Promocja i duszpasterstwo powołań

48 §1. Duchowa rodzina Regnum Christi musi być ziemią żyzną, aby ludzie odnajdywali w niej pełnię swego powołania. Członkowie stowarzyszonych instytucji oraz stowarzyszeni wierni winni więc współpracować w tworzeniu atmosfery, która będzie sprzyjała rozumieniu życia jako powołania, ułatwi jego odkrycie i przyjęcie. Powinni znać, doceniać i wspierać każde chrześcijańskie powołanie.

§2. Promocja nowych powołań do kapłaństwa oraz do konsekracji poprzez przyjęcie rad ewangelicznych jest potrzebą i priorytetem w życiu Kościoła. Dlatego członkowie stowarzyszonych instytucji wraz ze stowarzyszonymi wiernymi sprzyjają rodzeniu się tych powołań poprzez modlitwę, świadectwo, osobiste wsparcie i działalność apostołską.

²hiszp. *Encuentros, Convicciones y Decisiones*.

§3. W odniesieniu do promocji powołań w Federacji:

1. Za promocję powołań w ramach instytucji stowarzyszonej oraz za wsparcie ich rozeznania odpowiada sama instytucja.
2. Odpowiedzialni za promocję powołań w poszczególnych instytucjach pracują w porozumieniu z Kościołem lokalnym oraz lokalnymi instancjami Federacji.
3. Wszyscy, w ramach możliwości, są zobowiązani do wspierania promocji powołań w instytucjach stowarzyszonych.

Sieci

49 §1. Aby zaszcześcić chrześcijańskiego ducha w różnych sferach społecznych i kulturowych, oraz promować w tym celu poszczególne inicjatywy, członkowie instytucji stowarzyszonych oraz stowarzyszeni wierni mogą powołać krajowe lub międzynarodowe sieci grup zawodowych albo obszarów zainteresowań. Mogą również przyłączyć się do istniejących już sieci.

§2. Sieć jest zbiorem osób lub instytucji o wspólnych interesach, które wiążą się ze sobą, aby pomagać sobie w planowaniu i realizacji projektów ewangelizacyjnych w konkretnej sferze życia społecznego.

Poza ideologiami i polityką

50 Federacja, ze względu na swój eklezjalny charakter, pozostaje poza jakąkolwiek partią czy ugrupowaniem politycznym, zarówno krajowym, jak i międzynarodowym. Nie utożsamia się również z żadnym systemem ideologicznym lub politycznym.

Spotkania dyrektorów

51 Aby umożliwić Federacji sprawniejszą realizację celów wyszczególnionych w punkcie 4. niniejszych Statutów, władze stowarzyszonych instytucji na szczeblu generalnym, terytorialnym lub lokalnym odbywają regularne spotkania służące ustalaniu celów, planowaniu i koordynacji.

Nominacje

52 §1. Nominacje na stanowiska w Federacji leżą w gestii kompetentnych władz Federacji. Aby członek instytucji stowarzyszonej mógł być nominowany na stanowisko w Federacji, musi być przydzielony do tej misji poprzez odpowiednią władzę instytucji, do której należy.

§2. W celu uproszczenia procesów, władze Federacji mogą, na określony sposób i czas, upoważnić władze danej instytucji stowarzyszonej do obsadzenia stanowisk w imię Federacji. Takie delegowanie nie wpływa na przekształcenie odpowiadającej działalności apostołskiej w działalność apostołską instytucji stowarzyszonej.

Część II

Organizacja, władze i administracja Federacji Regnum Christi

Rozdział 4

Kryteria ogólne

Punkt 1. Struktura i zasięg geograficzny

Struktura ogólna

53 §1. Federacja Regnum Christi jako międzynarodowa instytucja kościelna posiada trzystopniową strukturę: generalną, terytorialną i lokalną.

§2. Kolegium Generalne, po stosownych konsultacjach, mając na uwadze zasięg i rozwój Federacji ustanawia jej podział na terytoria. Jedno terytorium może obejmować kilka krajów, jeden kraj lub jedną część kraju.

Region

54 §1. Region jest wspólnotą apostołów i jednostką działania Federacji w służbie ewangelizacji. Obejmuje on strefę geograficzną ustano-

wioną przez Kolegium Terytorialne.

§2. W regionie promuje się jedność, koordynuje zasoby i wysiłki oraz pobudza wspólną misję.

§3. W życiu i misji regionu biorą udział wspólnoty instytucji stowarzyszonych, sekcje, dzieła i programy apostołskie.

§4. Z regionem współpracują również, zgodnie ze swoją specyfiką, parafie powierzone Zgromadzeniu Księży Legionistów Chrystusa.

Punkt 2. Władze Federacji

Zasady ogólne

55 Ustalenia dotyczące władz Federacji mają zastosowanie w zakresie jej organów, dzieł i działań, przy jednoczesnym poszanowaniu autonomii instytucji stowarzyszonych oraz ich własnych praw.

56 §1. Władza w Federacji może mieć charakter kolegialny lub osobowy, zgodnie z prawem własnym Federacji.

§2. Federacja oraz jej terytoria zarządzane są w sposób kolegialny poprzez Konwencje Generalne i Terytorialne oraz Kolegia Generalne i Terytorialne. Region również może być zarządzany w sposób kolegialny.

§3. Kolegium Generalne lub Terytorialne wspierane jest przez Plenarium Generalne¹ lub Terytorialne, które pomaga w zarządzaniu, udziela aprobaty lub opiniuje zgodnie z prawem własnym Federacji.

§4. Dyrektor regionu lub dyrektor dzieła apostołskiego Federacji posiada osobistą władzę w swojej sferze kompetencji i używa jej zgodnie z normami

¹Patrz "Punkt 4" na stronie 61.

prawa ogólnego i prawa własnego Federacji.

57 Kolegia, plenaria i dyrektorzy regionalni Federacji nie zastępują dyrektorów generalnych, terytorialnych i lokalnych instytucji stowarzyszonych ani członków ich rad w pełnieniu obowiązków czy powinnościach kanonicznych.

Wartości w posłudze władzy

58 §1. Kierowanie instytucjami i osobami, jak również współpraca z osobami, które nimi kierują, jest wyrazem miłości bliźniego i ćwiczeniem odpowiedzialności. W sprawowaniu władzy w Federacji pozwalamy prowadzić się światłu misterium Chrystusa Króla i, przede wszystkim, naśladować Jego postawę posługi i oddania się innym.

§2. Poszukiwanie wspólnego dobra Federacji wymaga stałego i świadomego ćwiczenia słuchania, dialogu i ducha braterstwa we wszystkich instancjach Federacji oraz szacunku wobec ich odpowiednich kompetencji.

§3. Aby wzmocnić wzajemne uzupełnianie się różnych rodzajów powołań, struktura organów władzy w Federacji kieruje się zasadami reprezentatywności i proporcjonalności.

§4. Osoby sprawujące władzę w Federacji zobowiązują się do propagowania kultury informacji zwrotnej (ang. feedback), która sprzyja ciągłej poprawie na płaszczyźnie osobistej oraz instytucyjnej.

Udział stowarzyszonych wiernych

59 §1. Stowarzyszeni wierni, którzy są częścią organów kierownictwa na szczeblu generalnym lub terytorialnym Federacji, zgodnie z przepisami Federacji, mają prawo głosu doradczego.

§2. Zgodnie z przepisami uzupełniającymi, odpowiedni organ władzy Fe-

deracji zobowiązany jest do zasięgania opinii stowarzyszonych wiernych przed wnoszeniem poprawek czy proponowaniem nowych przepisów niniejszych Statutów, związanych ze sposobem przeżywania charyzmatu lub udziału stowarzyszonych wiernych w organach władzy Federacji.

§3. Stowarzyszeni wierni wraz z członkami stowarzyszonych instytucji posiadają prawo głosowania w przypadku zatwierdzania i wprowadzania zmian w zakresie Przepisów oraz norm uzupełniających do nich się odnoszących.

Wstępne konsultacje

60 Zgodnie z przepisami uzupełniającymi, nominacje podlegające kompetencji władz Federacji muszą być poprzedzone odpowiednimi konsultacjami.

Delegowanie uprawnień

61 §1. Władze Federacji mogą przekazywać uprawnienia swoim współpracownikom na czas określony lub ad casum, w ramach wzajemnej pomocy.

§2. Kolegium może delegować wybrane uprawnienie, decyzję lub specyficzne zlecenie jednemu ze swoich członków.

§3. O delegowaniu należy odpowiednio poinformować w formie pisemnej.

§4. Kolegia nie mogą delegować uprawnień, które są zależne od zgody plenarium.

Pisemne porozumienia

62 Porozumienia między Federacją a stowarzyszonymi instytucjami

muszą być zawierane w formie pisemnej, w której określa się czas, warunki i odpowiednie postępowanie.

Spotkania na odległość

63 W drodze wyjątku Spotkania Kolegium i Plenarium mogą odbywać się na odległość za pomocą środków komunikacji, bez potrzeby fizycznej obecności ich członków w jednym miejscu.

Rozdział 5

Organy zwierzchnie Federacji

Punkt 1. Konwencja Generalna

Zakres władzy nad Federacją

64 Konwencja Generalna sprawuje władzę nad Federacją oraz ją reprezentuje, zapewniając prawo autonomii stowarzyszonym instytucjom oraz ich władzom. Jest oznaką i działaniem na rzecz jedności w dziele miłości.

Częstotliwość i cele

65 §1. Federacja zwołuje Konwencję Generalną co sześć lat, zgodnie z zasadami określonymi w odpowiednich przepisach.

§2. Na zwyczajnej Konwencji Generalnej omawia się cele, funkcjonowanie i przyszły rozwój Federacji.

Nadzwyczajna Konwencja Generalna

66 Kolegium Generalne po wysłuchaniu opinii Plenarium Generalnego i po konsultacji z kolegiami terytorialnymi może zwołać nadzwyczajną Konwencję Generalną w sprawie omówienia kwestii pilnych i szczególnie ważnych dla Federacji.

Kompetencje i zadania

67 Do obowiązków zwyczajnej Konwencji Generalnej należy:

1. ocena sytuacji na świecie i w Kościele, i w jaki sposób Federacja może lepiej służyć ich potrzebom w twórczej wierności własnemu duchowi i misji; analiza sytuacji Federacji oraz najważniejszych spraw zaproponowanych przez konwencje terytorialne i zwierzchnie organy stowarzyszonych instytucji;
2. podejmowanie właściwych kroków w celu rozwoju i odpowiedniej odnowy Federacji, pobudzanie wypełniania misji, stawianie czoła wyzwaniom i rozwiązywanie najważniejszych trudności zgodnie z własnym duchem;
3. określanie priorytetów na następne sześć lat;
4. dokonywanie niezbędnych zmian w tekście *Statutów*, które następnie w celu zatwierdzenia muszą być przedstawione organom zwierzchnim instytucji stowarzyszonych i potwierdzone przez Stolicę Apostolską;
5. modyfikowanie i zatwierdzanie przepisów uzupełniających; wydawanie wytycznych;

6. jeśli sytuacja tego wymaga, formułowanie zaleceń dla stowarzyszonej instytucji w celu ochrony wspólnego dziedzictwa charyzmatycznego;
7. ustalanie przeznaczenia dóbr stanowiących część materialnego dziedzictwa Federacji, jeśli takowe występują.

Uczestnicy

68 §1. Na Konwencję Generalną zwoływani się z urzędu:

1. dyrektorzy generalni stowarzyszonych instytucji;
2. wikariusz generalny i drugi, wybrany członek Rady Generalnej instytucji stowarzyszonej;
3. administrator generalny Federacji;
4. sekretarz generalny Federacji;
5. dyrektorzy terytorialni instytucji stowarzyszonych.

§2. W Konwencji Generalnej biorą udział wybrani delegaci instytucji stowarzyszonych, których jest więcej od osób zwołanych z urzędu, w proporcji ustalonej przez instytucje stowarzyszone i według sposobu doboru określonego w Regulaminie Konwencji Generalnej. Regulamin ten jest zatwierdzany przez poprzednią Konwencję Generalną.

§3. Członkowie Rad Generalnych instytucji stowarzyszonych, którzy nie uczestniczą w Konwencji ani z urzędu, ani jako delegaci, biorą w niej udział z prawem głosu doradczego, ale bez prawa do głosowania.

§4. Wierni stowarzyszeni uczestniczący w Plenarium Generalnym są delegatami Konwencji Generalnej. Ponadto, w celu zagwarantowania im odpowiedniego przedstawicielstwa, Regulamin Konwencji Generalnej określa

liczbę miejsc przypadających delegatom stowarzyszonych wiernych, którzy uczestniczą w Plenarium z wyboru.

Ogłoszenie Konwencji

69 W przypadku zwyczajniej Konwencji Generalnej z rocznym, a w przypadku nadzwyczajnej Konwencji Generalnej z odpowiednim wyprzedzeniem, Kolegium Generalne ogłasza członkom stowarzyszonych instytucji oraz stowarzyszonym wiernym datę jej celebracji.

Konwencje terytorialne poprzedzające

70 §1. Zgodnie z przepisami Federacji, na obszarze każdego terytorium jeszcze przed inauguracją Konwencji Generalnej musi dojść do przeprowadzenia Konwencji Terytorialnej, która pomaga w analizie dotychczasowego funkcjonowania Federacji na danym terytorium oraz określa i przygotowuje propozycje tematów na Konwencję Generalną.

§2. Każdy członek instytucji stowarzyszonych i każdy stowarzyszony wierny może przedstawić Konwencji Terytorialnej swoje prośby i dowolne sugestie.

Wezwanie do uczestnictwa w Konwencji

71 §1. Kolegium Generalne odpowiada za oficjalne wezwanie na zwyczajną Konwencję Generalną. Odbywa się ono z trzymiesięcznym wyprzedzeniem, z wysłaniem listy uczestników oraz wskazaniem daty i miejsca rozpoczęcia Konwencji.

§2. Kolegium Generalne może przyspieszyć lub opóźnić rozpoczęcie Konwencji o trzy miesiące. Dzieje się tak w uzasadnionym przypadku oraz za zgodą Generalnego Zebrania Plenarnego.

Prawomocność Konwencji

72 Konwencję Generalną i Konwencje Terytorialne uznaje się za prawomocne gdy co najmniej dwie trzecie delegatów instytucji stowarzyszonych stawia się w dniu rozpoczęcia konwencji w miejscu, w którym się odbywają.

Atmosfera Konwencji

73 Wszystkie kwestie analizowane i omawiane na Konwencji Generalnej muszą być rozstrzygane w atmosferze modlitwy, rozeznania i dialogu pełnego szacunku.

Głosowania

74 Postanowienia Konwencji Generalnej są zatwierdzane zdecydowaną większością głosów. Nie dotyczy to poprawek do Statutów, które Konwencja Generalna chciałaby przedłożyć do ratyfikacji organom zwierzchnim instytucji stowarzyszonych i Stolicy Apostolskiej. Takie poprawki muszą być przyjęte większością dwóch trzecich głosów uczestników z prawem do głosowania.

Dekrety i komunikaty

75 §1. Postanowienia Konwencji Generalnej promulgowane są przez Kolegium Generalne w formie dekretów Konwencji Generalnej.

§2. Dekrety mogą być modyfikowane lub anulowane jedynie na kolejnych Konwencjach Generalnych.

§3. Pozostałe dyspozycje i zalecenia, które Konwencja Generalna uzna za stosowne, by przekazać członkom stowarzyszonych instytucji i stowarzyszonym wiernym, publikowane są w komunikatach Konwencji.

Punkt 2. Kolegium Generalne

Struktura

76 §1. Federacja zarządzana jest przez kolegium złożone z dyrektorów generalnych instytucji stowarzyszonych.

§2. Kiedy jeden z członków Kolegium Generalnego jest niezdolny do pełnienia swej funkcji, zostaje zastąpiony przez swojego wikariusza¹ włącznie z prawem do głosowania.

§3. Kolegium wspierane jest przez dwóch wiernych stowarzyszonych wyznaczonych zgodnie z *Przepisami wiernych stowarzyszonych*. W trakcie spotkań posiadają oni głos doradczy.

77 Aby Kolegium było prawomocnie ustanowione, potrzebny jest udział trzech członków, o ile dwoje z nich nie jest równocześnie członkami innego kolegium. Ponadto należy zapobiegać podejmowaniu decyzji bez konsultacji ze stowarzyszonymi wiernymi, którzy wchodzi w skład Kolegium.

Funkcje i priorytety

78 §1. Kolegium Generalne ma obowiązek czuwać nad wypełnianiem przez Federację celów zgodnie z punktem 4-tym niniejszych *Statutów*.

§2. Zgodnie z prawem Federacji, najważniejsze funkcje Kolegium Generalnego to: skoordynowane planowanie, zatwierdzanie budżetu, ewaluacja, nominacje i szczególnie zwracanie uwagi na najważniejsze sprawy Federacji.

¹W języku hiszpańskim istnieje żeńska forma tej roli używana w nazewnictwie odpowiedzialności wśród Kobiąt Konsekwowanych Regnum Christi.

§3. Kolegium Generalne musi stanowić gwarancję dobrego zarządzania Federacją poprzez właściwe wyznaczanie i delegowanie odpowiedzialności pomiędzy członkami kolegium, grupami roboczymi, instancjami terytorialnymi oraz stowarzyszonymi instytucjami.

79 W trakcie wypełniania swych funkcji Kolegium Generalne stara się:

1. stosować wytyczne i zalecenia Konwencji Generalnej;
2. czuwać nad tym, by wszyscy, a zwłaszcza kolegia terytorialne wykonywali swe obowiązki zgodnie z prawem Federacji;
3. prowadzić do wzmocnienia, popularyzacji i rozpowszechniania aktywności apostołskiej Federacji;
4. wspierać międzynarodowe inicjatywy formacyjne, szczególnie te przeznaczone dla formatorów stowarzyszonych wiernych oraz promować duszpasterstwo powołań;
5. nadzorować administrację Federacji oraz propagować ideę zdrowej i solidarnej ekonomii;
6. szerzyć odpowiedni model komunikacji pomiędzy instytucjami.

Poszukiwanie jednomyślności

80 §1. Kolegium będące jednym ciałem dąży w swej działalności do postępowania w sposób jednomyślny, zgodnie z prawem Federacji.

§2. W przypadku braku porozumienia wewnątrz Kolegium, należy zwrócić się po opinię do Plenarium Generalnego i poszukać takiego rozwiązania, które będzie wyrażało jednomyślną akceptację kolegium.

§3. Dyrektorzy wchodzący w skład Kolegium muszą w odpowiedzialny sposób unikać sytuacji, w których brak porozumienia mógłby sparaliżować

lub utrudnić funkcjonowanie i rozwój Federacji. Jeżeli w jakiś sposób nie dojdzie do osiągnięcia jednomyślności, nawet pomimo odwołania się do Plenarium, Przewodniczący Kolegium Generalnego powinien określić tymczasowy sposób postępowania do czasu osiągnięcia tejże jednomyślności.

Punkt 3. Przewodniczący Kolegium Generalnego i pozostałe funkcje

81 Kolegium Generalne posiada swojego przewodniczącego, którym jest Dyrektor Generalny Zgromadzenia Księży Legionistów Chrystusa.

Zakres obowiązków

82 Do obowiązków przewodniczącego Kolegium Generalnego należy:

1. zwoływanie, ustalanie porządku dnia i przewodniczenie spotkaniom Kolegium Generalnego oraz zapewnianie odpowiedniego funkcjonowania wewnątrz kolegium;
2. reprezentowanie Federacji w Kościele;
3. reprezentowanie Kolegium Generalnego przed Federacją;
4. przewodniczenie Konwencji Generalnej i Generalnym Zebraniom Plenarnym.

83 §1. Zgodnie z wolą członków Kolegium Generalnego, jeden z nich jest wyznaczony na stanowisko wiceprzewodniczącego.

§2. W sytuacji, gdy przewodniczący Kolegium Generalnego nie może pełnić swoich obowiązków lub, gdy jego stanowisko nie jest obsadzone, to wiceprzewodniczący Kolegium Generalnego przejmuje wszystkie jego obowiązki i uprawnienia.

Administrator generalny

84 §1. Administrator generalny Federacji wybierany jest przez Kolegium Generalne na okres trzech lat. Po ich upływie kadencja może być kolejno przedłużana do trzech razy włącznie.

§2. Musi być osobą kompetentną w dziedzinie administracji, roztrofną, pokorną, cierpliwą, uczynną, dobrze usposobioną do innych osób oraz doświadczoną w zarządzaniu finansami.

§3. Administrator generalny musi być członkiem jednej ze stowarzyszonych instytucji, mieć co najmniej trzydzieści pięć lat i pięć lat od złożenia profesji wieczystej lub ślubów ostatecznych².

§4. Administrator generalny musi mieć swoją siedzibę w Rzymie.

85 Co do zasady, Administrator generalny bierze udział w Generalnych Zebraniach Plenarnych. Może być również wezwany na zebrania Kolegium Generalnego kiedy tematem są sprawy związane z administracją.

²We wspólnotach Księży Legionistów Chrystusa oraz Konsekrowanych Regnum Christi ten sam akt złożenia ślubów wieczystych nosi różne nazwy. Odpowiednio *profesji wieczystej* oraz *ślubów ostatecznych*

86 §1. Administratorowi generalnemu podlegają kwestie bieżącego zarządzania dobrami Federacji, zaś on sam, zgodnie z prawem powszechnym, prawem własnym Federacji oraz przepisami prawa cywilnego, podlega władzy Kolegium Generalnego.

§2. Administrator generalny, oprócz przestrzegania treści kanonu 1284 *CIC*, zobowiązany jest również do:

1. wspierania Kolegium Generalnego w rozwijaniu i dystrybucji dysponowanymi dobrami dla celów statutowych;
2. dbania o to, by dobra Federacji nie uległy zmarnowaniu;
3. udzielania pomocy innym administratorom (zwłaszcza terytorialnym) i nadzorowania ich pracy;
4. kontroli dokumentacji związanej z administracją Federacji oraz utrzymywania jej aktualności;
5. przeprowadzania i nadzorowania audytów;
6. stałego informowania Kolegium Generalnego o stanie administracji, szczególnie poprzez sporządzanie corocznych sprawozdań.

Sekretarz generalny

87 §1. Sekretarz generalny mianowany jest przez Kolegium Generalne na okres trzech lat. Po ich upływie istnieje możliwość przedłużania kadencji kolejno aż do trzech razy.

§2. Musi być osobą kompetentną w zakresie swych funkcji, dyskretną, staranną, cierpliwą, uczynną, dobrze usposobioną do innych osób, zdolną do organizacji i pracy w grupie oraz doświadczoną w zarządzaniu bieżącymi sprawami.

§3. Sekretarz generalny musi być członkiem jednej ze stowarzyszonych instytucji lub jednym z wiernych stowarzyszonych w Federacji i posiadać co najmniej trzydzieści lat. Jeśli jest członkiem jednej ze stowarzyszonych instytucji, musi być co najmniej pięć lat po złożeniu profesji wieczystej lub ślubów ostatecznych. Jeśli natomiast jest wiernym stowarzyszonym, musi być stowarzyszony przynajmniej pięć lat.

§4. Sekretarz generalny musi mieć swoją siedzibę w Rzymie.

88 §1. Sekretarz generalny odpowiada za pomoc Kolegium Generalnemu w zarządzaniu powierzonymi sprawami, za opracowywanie i publikowanie komunikatów Kolegium Generalnego oraz za utrzymanie aktualności archiwum Federacji.

§2. Co do zasady Sekretarz generalny pełni rolę protokolanta podczas zebrań Generalnych Kolegium i Plenarium.

Punkt 4. Plenarium Generalne i grupy robocze

Struktura

89 §1. Zespół głównych doradców instytucji stowarzyszonych określa się mianem Plenarium Generalnego Federacji.

§2. W Plenarium uczestniczy, z głosem doradczym, sześciu wiernych stowarzyszonych: dwoje członków Kolegium oraz czworo innych stowarzyszonych wiernych wybranych zgodnie z *Przepisami wiernych stowarzyszonych*.

Funkcje i priorytety

90 §1. Plenarium Generalne jest organem wspomagającym Kolegium. Współpraca między nimi wyraża ducha jedności charakterystycz-

nego dla Federacji.

§2. Zgodnie z prawem Federacji, Plenarium udziela swojej zgody i opinii na wnioski Kolegium Generalnego i w ten sposób pomaga mu sprawować władzę.

§3. Jego współpraca jest potrzebna i szczególnie ważna w momencie opiniowania dokumentów przeznaczonych do wglądu dla całej Federacji, zaleceń ewangelizacyjnych oraz planów na wypełnianie wspólnej misji.

Komitet Generalny do Spraw Ekonomicznych

91 Komitet Generalny do Spraw Ekonomicznych składa się z pięciu członków Plenarium Generalnego, wybieranych przez Kolegium Generalne za zgodą samego Plenarium Generalnego.

Grupy robocze

92 Kolegium Generalne ustanawia wyspecjalizowane grupy robocze, które pomagają mu w wykonywaniu jego funkcji, a przez to, zgodnie z założeniami, wspierają wspólną misję. Grupy robocze ustanawiane są według zaleceń przepisów uzupełniających.

Punkt 5. Władza terytorialna i lokalna

93 Struktura i uprawnienia władzy terytorialnej i lokalnej zostały omówione w *Przepisach ogólnych Federacji*.

Rozdział 6

Administracja, ekonomia i współodpowiedzialność za dobra materialne

Kryteria ogólne

94 Instytucje stowarzyszone, dzieła i wierni stowarzyszeni muszą w miarę swoich możliwości przyczyniać się do tego, by Federacja dysponowała dobrami materialnymi i środkami finansowymi niezbędnymi do realizacji swych celów. Właśnie dlatego Federacja dąży do tworzenia i promowania dzieł wspomagających¹.

¹Hiszpańskie sformułowanie *obra generadora* użyte w oryginale oznacza przedsiębiorczość, z której przychody służą finansowemu wsparciu misji Federacji.

Fundusz solidarnościowy

95 §1. Instytucje stowarzyszone, w duchu solidarności oraz po pokryciu swoich potrzeb w odpowiedzialny sposób, co roku próbują wpłacać składki na solidarnościowy fundusz Federacji, zgodnie z zaleceniami właściwych organów władzy.

§2. Z drugiej strony, również Federacja, kierując się zasadą udzielania pomocy finansowej, może dofinansowywać stowarzyszone instytucje oraz dzieła i aktywności apostolskie w oparciu o fundusz solidarnościowy.

Posiadanie dóbr materialnych

96 Federacja wraz ze swoimi pełnoprawnie wydzielonymi terytoriami, będąc publiczną osobą prawną, ma prawo do nabywania, posiadania, administrowania i zbywania dóbr materialnych, zgodnie z prawem powszechnym i prawem własnym Federacji. Wszystkie jej dobra mają status dóbr kościelnych.

Nieruchomości

97 Jeśli któraś ze stowarzyszonych instytucji bądź stowarzyszonych dzieł oddaje do dyspozycji Federacji dobro nieruchome, jego właściciel powinien przygotować umowę lub inny stosowny dokument wagi cywilnej, jeśli tego wymaga sytuacja. Dokument ma określać warunki użytkowania i czerpania zysków z danej nieruchomości w formie bezpłatnej lub za wynagrodzeniem, przez Federację lub inny jej podmiot.

Autonomia stowarzyszonych instytucji i Federacji

98 Zgodnie z prawem, Federacja i każda stowarzyszona w niej instytucja są niezależne w kwestii administracji. Mogą jednak osiągnąć

korzyści łącząc swoją administrację, jeśli taka jest ich wola.

Utrzymywanie członków stowarzyszonych instytucji

99 §1. Zgodnie z prawem Federacji, za finansowe utrzymanie i pokrycie wszystkich materialnych potrzeb członków stowarzyszonych instytucji odpowiada instytucja, do której oni przynależą.

§2. Federacja lub instytucje stowarzyszone mogą zawierać między sobą porozumienia o wynagrodzeniu za oferowaną współpracę członków stowarzyszonych instytucji, zgodnie z aktualnym prawem cywilnym.

Mienie Federacji

100 Na mienie Federacji składają się te wszystkie dobra ruchome i nieruchome, aktywa finansowe i ekonomiczne, które prawnie i zgodnie z prawem Federacji przeznaczone są do zagwarantowania jej bezpieczeństwa ekonomicznego w zależności od jej potrzeb.

Przeznaczenie dóbr materialnych

101 Główne cele przyświecające posiadaniu przez Federację dóbr materialnych są następujące:

1. są środkiem prowadzącym do realizacji jej celów;
2. oferują doraźną pomoc instytucjom stowarzyszonym, dziełom i aktywnościom apostołskim, oczywiście w miarę potrzeb i możliwości;
3. wspierają potrzeby Kościoła i przyczyniają się do dzieł miłosierdzia w służbie osobom najbardziej potrzebującym.

Niektóre kryteria zarządzania dobrami

102 §1. Wszystkie osoby zajmujące się zarządzaniem dobrami muszą, oprócz prawa Federacji i legislacji cywilnej, śledzić również bieżące normy prawa powszechnego.

§2. Osoby te zobowiązane są do zdawania swoim zwierzchnikom sprawozdań o administracji dobrami oraz do przygotowywania raportów dla odpowiednich instancji Federacji, podmiotów władzy cywilnej i kościelnej, dobroczyńców i innych osób, które muszą być na bieżąco informowane.

Odpowiedzialne zarządzanie

103 Odpowiedzialne korzystanie z dóbr połączone z duchem ubóstwa wymagają bezpiecznego i skutecznego zarządzania opartego na posłudze.

Kryterium subordynacji

104 Posiadanie i zarządzanie dobrami Federacji na jej obszarze działania ma na celu dobro całej Federacji. W związku z tym, w razie potrzeby, Kolegium Generalne za przyzwoleniem Komitetu Generalnego do Spraw Ekonomicznych i po zasięgnięciu opinii właściwych instancji, może rozporządzać dobrami w celu finansowania potrzeb i projektów Federacji, zawsze zgodnie z intencją ofiarodawcy.

Akt zbycia

105 §1. Za dokonanie aktu zbycia majątku należącego do Federacji odpowiada właściwe Kolegium Generalne, w oparciu o zgodę Komitetu Generalnego do Spraw Ekonomicznych, albo odpowiednie instancje terytorialne, których zasięg określony został w przepisach uzupeł-

niających.

§2. W przypadku operacji przewyższającej kwotę ustaloną przez Stolicę Apostolską dla każdego regionu, dóbr przekazanych Federacji jako darowizna lub przedmiotów wartościowych ze względu na walory artystyczne bądź historyczne, wymagana jest autoryzacja Stolicy Apostolskiej.

Zarządzanie nadzwyczajne

106 §1. Zgodnie z kanonem 1281 CIC, Kolegium Generalne w rozumieniu z Plenarium Generalnym ma za zadanie ustalić, które czynności administracyjne są nadzwyczajne na szczeblu generalnym, terytorialnym i lokalnym.

§2. Organem upoważnionym do autoryzacji takich czynności jest Kolegium Generalne, które czyni to za zgodą Komitetu Generalnego do Spraw Ekonomicznych lub odpowiednich instancji terytorialnych, których zasięg określony został w przepisach uzupełniających.

Budżet

107 Administracja musi zawsze działać w oparciu o budżet przyjęty przez odpowiednie organy władzy, zgodnie z prawem Federacji.

Stabilność utrzymania

108 Tworząc nowe terytoria lub regiony, prowadząc dzieła lub podejmując się aktywności apostolskich, Federacja powinna zapewnić im odpowiednie finansowanie i stabilne utrzymanie.

109 Bez pisemnej autoryzacji odpowiedniego Kolegium Generalnego zabrania się w imieniu Federacji przyjmowania darowizn, które pociągają za sobą przysługi lub zobowiązania. Wyjątkiem są tutaj sprawy niskiej wagi i te o krótkim okresie trwania.

Rozdział 7

Obowiązek posiadania przepisów własnych

110 Uchwalone *Statuty* oraz przepisy uzupełniające stanowią prawo własne Federacji. Stowarzyszone instytucje wraz ze stowarzyszonymi wiernymi zobowiązane są do ich przestrzegania w zakresie punktów, które ich dotyczą.

Rozdział 8

Powiększenie, przekształcenie i rozwiązanie Federacji

Powiększenie Federacji

111 §1. Włączenie do Federacji nowej instytucji kościelnej, która podziela charyzmat duchowej rodziny Regnum Christi wymaga zgody Konwencji Generalnej i wszystkich zwierzchnich organów władzy instytucji stowarzyszonych.

§2. Jeśli zajdzie taka potrzeba, włączenie nowej instytucji kościelnej zostaje wstrzymane dopóki Stolica Apostolska nie zatwierdzi odpowiednich zmian w tekście niniejszych *Statutów*.

Odlączenie od Federacji

112 §1. Najwyższy organ instytucji stowarzyszonej, po wysłuchaniu opinii innych zrzeszonych podmiotów, może wnioskować u Stolicy Apostolskiej o odlączenie od Federacji.

§2. Jeśli uzyska on zgodę na odlączenie, Federacja lub pozostałe stowarzyszone instytucje nie mogą sobie rościć żadnego prawa do dóbr materialnych odchodzącej instytucji. Ona również nie ma prawa do dóbr Federacji.

Rozwiązanie stowarzyszonej instytucji

113 W przypadku rozwiązania stowarzyszonej instytucji, miejsce przeznaczenia jej dóbr określają jej własne przepisy prawa lub, w stosownych sytuacjach, wola jej organów władzy wyrażona przed rozwiązaniem instytucji.

Wydalenie stowarzyszonej instytucji

114 Konwencja Generalna, motywowana poważnymi przesłankami, po uprzedniej zgodzie zwierzchnich organów instytucji stowarzyszonych, może za pomocą dwóch trzecich głosów członków instytucji stowarzyszonych wnioskować u Stolicy Apostolskiej o wydalenie jednej z nich.

Rozwiązanie Federacji

115 §1. Rozwiązanie Federacji musi zostać zatwierdzone przez Stolicę Apostolską¹ na prośbę Konwencji Generalnej Federacji i zwierzchnich organów władzy instytucji stowarzyszonych.

¹CIC, kanon 582

§2. Dystrybucja dóbr materialnych Federacji, jeśli takowe istnieją, dokonuje się zgodnie z porozumieniem zawartym przez instytucje stowarzyszone.

Rozdział 9

Rozwiązywanie konfliktów

Mechanizm rozwiązywania konfliktów

116 Oto zalecenia w przypadku konfliktu w interpretacji prawa własnego Federacji lub konfliktu pomiędzy stowarzyszonymi instytucjami:

1. W przypadku konfliktu lokalnego, jedna ze stron może zwrócić się do Kolegium Generalnego z prośbą o mediację lub arbitraż. W takiej sytuacji wszystkie ze stron konfliktu powinny współpracować z Kolegium, aby dążyć do rozwiązania konfliktu.
2. Jeśli lokalny konflikt nie został rozwiązany według powyższego schematu, lub jeśli zaczyna on angażować instancje terytorialnie, jedna ze stron konfliktu albo organ doradczy może przekazać sprawę do Kolegium Generalnego. Gdy możliwości Federacji zostaną wyczerpane, a sytuacja nadal będzie wymagała rozwiązania, strony konfliktu mogą zwrócić się do Stolicy Apostolskiej.

3. Jeśli konflikt dotyczy szczebla generalnego, a sytuacja tego wymaga, strony konfliktu mogą od razu przekazać sprawę do Stolicy Apostolskiej.

NOTA WYJAŚNIAJĄCA DO PUNKTÓW 42-45 STATUTÓW FEDERACJI REGNUM CHRISTI

Zgromadzenie Księży Legionistów Chrystusa, Wspólnota Życia Apostolskiego „Konsekrowane Regnum Christi” oraz Wspólnota Życia Apostolskiego „Świeccy Konsekrowani Regnum Christi” („gałęzie”) łączą się w Federację Regnum Christi i przyjmują następujące, wspólne uzgodnienia na temat prowadzonych dotychczas dzieł edukacyjnych:

1. Instytucje stowarzyszone i stowarzyszeni wierni prowadzą obecnie większą część swojej misji za pomocą dzieł edukacyjnych (szkoły i uczelnie).
2. Po utworzeniu Federacji Regnum Christi dotychczas prowadzone dzieła edukacyjne pozostaną pod nadzorem kierownictwa (własności i misji) jednej ze stowarzyszonych instytucji lub kilku instytucji razem stowarzyszonych (SFRC, 44 §1), które będą musiały ustanowić swoją strukturę, sposób sprawowania władzy (strategię i nadzór) oraz sposób zarządzania (sprawy bieżące) (SFRC, 43 §2).
3. W zależności od uwarunkowań każdego z terytoriów Federacji, instytucje stowarzyszone w dalszym ciągu zamierzają nadal korzystać z sieci szkół, sieci uczelni i podmiotów kierujących dziełami edukacyjnymi, zarówno tymi krajowymi, jak i międzynarodowymi (SFRC, 44 §2).
4. Instytucje stowarzyszone, na których spoczywa obowiązek prowadzenia dzieł edukacyjnych powinny w pojedynkę lub wspólnie z innymi stowarzyszonymi instytucjami realizować poniższe punkty *Statutów Federacji*, tzn. dążyć do tego:
 - (a) aby odpowiedzialni za zarządzanie, kierowanie i administrowanie dziełami, pośród swoich celów obrali sobie za główny poszukiwanie wspólnego dobra misji; współpracę między dziełami, sekcjami i programami apostołatu; tworzenie synergii oraz

ewentualny wkład w finansowe utrzymanie instytucji stowarzyszonych oraz Federacji (SFRC, 43, §1);

- (b) aby prowadzone dzieła uczestniczyły w życiu i misji regionu (SFRC, 54 §3), oraz sprzyjały synergii pomiędzy dyrektorem lokalnym i dyrektorami dzieł (POFRC, 42, podpunkt 4);
- (c) aby Federacja wspierała i towarzyszyła życiu i misji wszystkich dzieł apostołatu, mając na uwadze zalecenia punktu 4 *Statutów* (SFRC, 44 §3);
- (d) aby Federacja, kiedy będzie tego wymagała sytuacja, mogła odegrać doradczą rolę i wesprzeć jedno z prowadzonych dzieł (SFRC, 44 §3);
- (e) by wzmacniać poczucie solidarności między stowarzyszonymi instytucjami, regionami, sekcjami i dziełami (SFRC, 4, podpunkt 9);
- (f) aby członkowie stowarzyszonych instytucji i stowarzyszeni wierni mogli wziąć na siebie odpowiedzialność i współpracować ze sobą w prowadzonych dziełach, niezależnie od tego, kto nimi kieruje; by w ten sposób wzmacniali poczucie jedności i promowali ideę wzajemnego uzupełniania się różnych form powołań, a także, w niektórych przypadkach, stosowali porozumienia o materialnym zadośćuczynieniu lub wynagrodzeniu dla członków stowarzyszonych instytucji (SFRC, 45);
- (g) aby każda ze stowarzyszonych instytucji zasięgała opinii Federacji oraz innych stowarzyszonych instytucji jeszcze przed rozpoczęciem lub zakończeniem prowadzonego dzieła (SFRC, 41 §§2-3);
- (h) aby Kolegium Terytorialne dla dobra wspólnej misji dbało o relacje między Federacją a dziełami stowarzyszonych instytucji (POFRC, 24, podpunkt 7).

Tekst niniejszej *Noty wyjaśniającej* został najpierw zatwierdzony przez nadzwyczajne Zgromadzenie Generalne Regnum Christi, a następnie przez Kapitułę Generalną Legionistów Chrystusa

oraz przez Zgromadzenia Generalne Wspólnoty Życia Apostolskiego „Konsekrowane Regnum Christi” i Wspólnoty Życia Apostolskiego „Świeccy Konsekrowani Regnum Christi”. Nota została przekazana Stolicy Apostolskiej wraz z zatwierdzonym i ratyfikowanym tekstem *Statutów Federacji Regnum Christi*.

Przepisy ogólne Federacji Regnum Christi

Wprowadzenie

Niniejsze *Przepisy Ogólne Federacji Regnum Christi* obejmują normy uzupełniające *Statuty Federacji Regnum Christi*, które zostały zatwierdzone przez Stolicę Apostolską 31 maja 2019 roku i weszły w życie z dniem 15 września, tego samego, 2019 roku.

Normy uzupełniające zawarte w niniejszych Przepisach obowiązują całą Federację. W szczególny sposób określają one terytorialną oraz lokalną strukturę organizacyjną Federacji i jej poszczególnych instancji. Poniższy tekst, po wprowadzeniu minimalnych poprawek redakcyjnych i po dodaniu przewidzianych uprzednio przepisów uzupełniających, przywraca do życia teksty, które w grudniu 2018 roku zostały zatwierdzone przez Zgromadzenie Ogólne i pierwotnie były częścią Statutów, jednakże za radą Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego przeszły w skład niniejszych przepisów uzupełniających Federacji. Pozostałe, bardziej specyficzne normy zostały ujęte w innych przepisach (*Przepisy wiernych stowarzyszonych, Przepisy administracyjne, Przepisy terytorialne*).

Kolegium Generalne w porozumieniu z Plenarium Generalnym przyjmuje niniejsze *Przepisy Ogólne Federacji Regnum Christi* na próbny okres *ad experimentum* do momentu zwołania pierwszej Konwencji Generalnej Federacji Regnum Christi.

Rzym, 16 września 2019 roku.

¡Venga tu Reino!

REGNUM CHRISTI

SEDE DE LA DIRECCIÓN GENERAL
Via Aurelia 677 - 00165 Roma, Italia

DG-FRC 0004-2019

Clas. I.3.2

Decreto

El Colegio Directivo General de la Federación Regnum Christi,

- vista la indicación de la Congregación de Institutos de Vida Consagrada y Sociedades de Vida Apostólica de omitir particularmente la definición y el funcionamiento de los niveles territoriales y locales en los *Estatutos de la Federación Regnum Christi* y de tratarlos más bien en Reglamentos internos aprobados por la Convención General;
- vistos los textos estatutarios aprobados por la Asamblea General del Regnum Christi en diciembre 2018 que, en consecuencia, ya no están incluidos en el texto definitivo de los *EFRC*;
- vista la necesidad de ofrecer normas complementarias sobre algunos otros aspectos de organización, funcionamiento y administración de la Federación Regnum Christi;
- con el consentimiento de la Plenaria General dada en resolución 1-2019;

APRUEBA Y PROMULGA

el *Reglamento General de la Federación Regnum Christi*, que estará en vigor *ad experimentum* a partir de la fecha del presente decreto y hasta la celebración de la primera Convención General de la Federación.

Dado en Roma, el 17 de septiembre de 2019

P. Eduardo Robles-Gil, L.C. Gloria Rodríguez Díaz Dr. Jorge López González

Colegio Directivo General

P. Andreas Schögl, L.C.
Secretario general

Przyjdź Królestwo Twoje!

REGNUM CHRISTI

SIEDZIBA GENERALNEGO ZARZĄDU

Via Aurelia 677, 00165 Rzym, Włochy

DG – FRC0004-2019

Clas. I.3.2

Dekret

Kolegium Generalne Federacji Regnum Christi,

- na prośbę Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, dotyczącą celowego pominięcia w tekście *Statutów Federacji Regnum Christi* punktu określającego funkcjonowanie poszczególnych terytorialnych i lokalnych szczebli Federacji, a następnie przeniesienia go do wewnętrznych przepisów zatwierdzonych przez Konwencję Generalną;
- po zapoznaniu się z punktami statutowymi zatwierdzonymi przez Generalne Zgromadzenie Regnum Christi w grudniu 2018 roku, lecz ostatecznie nie wchodzącymi w skład ostatniej wersji SFRC¹;
- uwzględnivszy potrzebę wprowadzenia przepisów uzupełniających niektóre kwestie dotyczące organizacji, funkcjonowania i zarządzania Federacji Regnum Christi;
- w porozumieniu z Plenarium Generalnym na mocy postanowienia 1-2019;

ZATWIERDZA I PRZYJMUJE

Przepisy Ogólne Federacji Regnum Christi, które wchodzą w życie na próbny okres ad experimentum wraz z datą niniejszego dekretu do momentu zwołania pierwszej Konwencji Generalnej Federacji.

Podpisano w Rzymie, 17 września 2019 roku

podpis

o. Eduardo Robles-Gil, LC

podpis

Gloria Rodríguez Díaz

Kolegium Generalne

podpis

dr. Jorge López González

podpis

o. Andreas Schöggel, LC

pieczęć

Sekretarz Generalny

Rozdział 1

Przepisy ogólne w zakresie legislacji, organizacji i stanowienia władzy w Federacji

Przepisy terytorialne

1 §1. Przepisy terytorialne są zatwierdzane przez Kolegium Terytorialne w porozumieniu z Terytorialnym Plenarium. Zanim nastąpi ich ogłoszenie wymagana jest zgoda Kolegium Generalnego.

§2. Kolegium Generalne, za zgodą Plenarium Generalnego, może zatwierdzać przepisy terytorialne zawierające wyjątki od prawa własnego w kwestii organizacji.

Przepisy przejściowe regulujące skład pierwszej Konwencji Generalnej

2 Opisane w punkcie 68 §2 i §4 Statutów Federacji Regnum Christi zasady wyboru osób na pierwszą Konwencję Generalną, określane są przez Kolegium Generalne w porozumieniu z Plenarium Generalnym.

Konwencja terytorialna

3 Przepisy regulujące skład, powołanie i formę Konwencji Terytorialnej wspomnianej w punkcie 70 *Statutów Federacji Regnum Christi*, ustalane są przez Kolegium Generalne po uprzedniej konsultacji z poszczególnymi terytoriami, zgodnie z *Przepisami Konwencji Generalnej* oraz punktem 40 *Przepisów wiernych stowarzyszonych w Federacji Regnum Christi*.

Osobiste sprawowanie władzy przy wsparciu rady

4 §1. Dyrektor regionu, sekcji lub dzieła apostolskiego Federacji wspierany jest organem Rady, która pomaga mu w sprawowaniu władzy. Rada, na prośbę dyrektora, udziela mu swojej aprobaty lub opinii zgodnie z przepisami prawa własnego.

§2. Dyrektor nie głosuje razem ze swoją Radą. Wyjątek stanowią sprawy, w których posiada on prawo głosu kolegialnego¹.

§3. O ile żadna z kompetentnych władz nie ustanowi inaczej, ważność głosowań Rady wymaga udziału co najmniej połowy członków².

§4. Wprawdzie dyrektor nie ma żadnego obowiązku sugerowania się opinią Rady, nawet gdyby była ona jednogłosna, jednakże nie powinien bez powodu odstępować od wyrażonego przez niej stanowiska, zwłaszcza gdy jest ono zgodne i odpowiednio rozważone przed Bogiem³.

¹Głos kolegialny jest wtedy, kiedy dyrektor generalny głosuje razem z swoimi doradcami.

²CIC, kanon 119, 3o; 127; 166.

³CIC, kanon 127 §2, 2 o.

§5. Członkowie poszczególnych rad zobowiązani są do szczerego wyrażania swej opinii, a także, gdy wymaga tego waga sprawy, do uważnego zachowywania tajemnicy, która może być kryterium wymaganym przez dyrektora⁴.

§6. Postanowienia paragrafów 4 i 5 niniejszego punktu mają zastosowanie w przypadku plenarium, które funkcjonuje jak Rada Kolegium Generalnego.

Rejestr wiernych stowarzyszonych

5 §1. Każde terytorium zobowiązane jest do prowadzenia rejestru wiernych stowarzyszonych z uwzględnieniem aktualnych przepisów legislacji cywilnej odnośnie do ochrony danych osobowych oraz z uwzględnieniem wytycznych Kolegium Generalnego.

§2. Wierni stowarzyszeni mogą wystosować prośbę o to, by ich imię nie pojawiało się w ogólnodostępnych rejestrach członków.

§3. Jedynie wierni stowarzyszeni, którzy nie zastrzegli sobie prawa do upubliczniania swoich imion w ogólnodostępnych rejestrach członków mogą uczestniczyć w wyborach i obejmować stanowiska w Federacji.

Archiwa Federacji

6 Dyrekcja Generalna oraz Dyrekcje poszczególnych terytoriów Federacji zobowiązane są do prowadzenia archiwów. Odpowiada za nie sekretarz generalny lub sekretarz terytorialny. Chodzi o archiwa o charakterze eklezjalnym, podlegające prawu ogólnemu i prawu własnemu Federacji.

⁴CIC, kanon 127 §3.

7 Kolegium Terytorialne we współpracy z instytucjami stowarzyszonymi odpowiada za wprowadzenie należytych przepisów oraz ich właściwe egzekwowanie w celu ochrony nieletnich, szczególnie w stosunku do osób biorących udział w aktywnościach Federacji.

Rozdział 2

Nominacje

Organ odpowiedzialny za przyznawanie stanowisk w Federacji

8 Organami, które mogą mianować innych na stanowiska są: Kolegium Generalne, Kolegium Terytorialne, dyrektor lokalny lub Kolegium zarządzające regionem, dyrektor sekcji oraz dyrektor dzieła lub programu apostołskiego.

Nominacje członków instytucji stowarzyszonych

9 §1. Jeśli stanowisko w Federacji przyznawane jest jednemu z członków instytucji stowarzyszonych, zostaje on mianowany z ramienia Kolegium Generalnego lub Terytorialnego. Odbywa się to po uprzednim określeniu misji (apostolatu) przez odpowiedni organ instytucji stowarzyszonej i zgodnie z jej prawem własnym¹.

§2. W przypadku nominacji na stanowiska wewnątrz regionów, sekcji, dzieł

¹SFRC, 52 §1.

lub programów apostołatu, Kolegium Terytorialne powinno najpierw wysłuchać opinii stosownego dyrektora.

Nominacje wiernych stowarzyszonych

10 Mianowaniem wiernych stowarzyszonych zajmuje się kompetentny organ wskazany w punkcie 8. niniejszych *Przepisów* i po uprzedniej akceptacji stanowiska przez osobę zainteresowaną.

Procedura

11 §1. Nominacje muszą odbywać się według określonej procedury, to znaczy ze wskazaniem stanowiska; okresu kadencji; zwierzchniego organu, przed którym będzie odpowiadać mianowana osoba; z zaznaczeniem pełnego etatu lub pół etatu pracy oraz ewentualnego wynagrodzenia.

§2. Jeśli przepisy uzupełniające lub dekret nominacyjny nie stanowią inaczej o okresie trwania stanowiska, przyjmuje się ogólną praktykę trzech lat kadencji z możliwością jej przedłużenia.

§3. Osoba odchodząca ze stanowiska, obejmująca stanowisko oraz organ zwierzchni odpowiadający za ciągłość tego stanowiska gwarantują uporządkowane i pełne przekazanie informacji.

Sposób konsultacji

12 Postępowanie w sprawie konsultacji poprzedzających nominację na stanowiska, wskazane w punkcie 60 *Statutów Federacji Regnum Christi*, musi być ściśle określone w przepisach terytorialnych Federacji.

13 §1. Członek instytucji stowarzyszonej, który pragnie zrezygnować ze stanowiska pełnionego w Federacji powinien przedstawić swojemu dyrektorowi lub wyższemu przełożonemu pisemne podanie wyjaśniające powody swej decyzji. Powinien również o tym poinformować instancję odpowiedzialną za wykonywanie funkcji tego stanowiska.

§2. Za przyjmowanie wniosków o dymisję swoich członków z funkcji w Federacji odpowiadają przełożeni i wyżsi dyrektorzy. Przed rozpatrzeniem wniosku o dymisję powinni oni zasięgnąć porady właściwego organu Kolegium Generalnego lub odpowiedniego dyrektora, w zależności od przypadku.

Odsunięcie członków instytucji stowarzyszonych od funkcji w Federacji

14 §1. Członkowie instytucji stowarzyszonych mogą zostać odsunięci od funkcji na podstawie decyzji kierownictwa Federacji, która wystosowuje takie zalecenie do przełożonego lub odpowiedniego dyrektora stowarzyszonej instytucji albo na podstawie decyzji samego przełożonego lub właściwego dyrektora instytucji stowarzyszonej, po uprzednim przekazaniu takiej informacji do powiązanych instancji Federacji. W obu przypadkach nie jest wymagana zgoda drugiej strony, mimo tego należy postępować ostrożnie i dążyć do wzajemnego porozumienia.

§2. W sytuacjach poważnych i pilnych (szkody na zdrowiu fizycznym i psychicznym, możliwego skandalu lub upadłości apostolatu) odpowiedni przedstawiciel Federacji lub instytucji stowarzyszonych może niezwłocznie odsunąć daną osobę od pełnionej funkcji.

15 §1. Wierni stowarzyszeni, którzy dobrowolnie pragną zrezygnować z pełnionych w Federacji funkcji muszą przedstawić pisemną rezygnację organowi, który ich wcześniej powołał na stanowisko.

§2. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, zostaje wyznaczona taka data rozwiązania funkcji, która umożliwi właściwą procedurę przekazania obowiązków.

§3. Za odsunięcie wiernych stowarzyszonych z ich funkcji odpowiada organ, który mianował ich na to stanowisko. Lokalni dyrektorzy, dyrektorzy sekcji, dzieł i programów apostolskich postępują w oparciu o opinię własnej Rady.

Rozdział 3

Przepisy uzupełniające dla Kolegium Generalnego oraz Plenarium Generalnego

Możliwość zwolnienia z przestrzegania danego przepisu

16 Kolegium Generalne może w szczególnej sytuacji zwolnić z przestrzegania jakiegokolwiek punktu niniejszych *Przepisów ogólnych* oraz przepisów uzupełniających Federacji, za wyjątkiem aktów administracji nadzwyczajnej.

Wiceprzewodniczący

17 Jeżeli nie przewidziano inaczej, mandat wiceprzewodniczącego

Kolegium Generalnego¹ upływa w momencie zmiany składu Kolegium Generalnego.

Plenarium Generalne

18 §1. Zebranie Plenarium Generalnego jest ważne, pod warunkiem że uczestniczą w nim co najmniej dwie trzecie wszystkich doradców generalnych oraz co najmniej połowa wiernych stowarzyszonych.

§2. Zgoda Plenarium² na propozycję Kolegium Generalnego wymaga pozytywnego głosowania absolutnej większości doradców generalnych, którzy uczestniczą w spotkaniu.

§3. Przed zwróceniem się o zgodę do doradców generalnych należy wysłuchać opinii stowarzyszonych wiernych i przedstawić ją za pomocą formalnego aktu głosowania.

§4. Zgodnie z wytycznymi prawa własnego, opinia Plenarium Generalnego na temat propozycji Kolegium Generalnego musi być wyrażona formalnym głosowaniem. W trakcie takiego głosowania wierni stowarzyszeni mogą głosować razem z doradcami generalnymi, bez potrzeby przeprowadzania dwóch odrębnych głosowań.

§5. Członkowie Kolegium Generalnego nie głosują razem z Plenarium.

§6. Głosowanie przeprowadza się za pomocą uniesionej ręki, chyba że większość doradców zawnioskuje o głosowanie tajne lub samo Kolegium Generalne zaleci tajną formę głosowania.

¹SFRC, 83 §1.

²Zgoda Plenarium Generalnego wymagana jest do następujących czynności: przyspieszenie lub opóźnienie rozpoczęcia konwencji o trzy miesiące (SFRC, 71 §2); wybór Komitetu Generalnego do Spraw Ekonomicznych (SFRC, 91); określenie, które z działań administracji są nadzwyczajne na szczeblu generalnym, terytorialnym i lokalnym (SFRC, 106 §1); zatwierdzanie przepisów terytorialnych zawierających wyjątki w stosunku do prawa własnego w kwestiach organizacyjnych (punkt 1).

19 §1. W celu spełnienia wymagań określonych w punktach 78 §3 oraz 92 *Statutów Federacji Regnum Christi*, Kolegium Generalne zobowiązuje się opracować i promulgować dokument o nazwie *Regulamin Zarządzania Generalnego Federacji*, w którym zostanie określony stały sposób współpracy pomiędzy zespołami roboczymi Kolegium Generalnego oraz ich posługą na rzecz Federacji.

§2. Przed zatwierdzeniem Regulaminu, Kolegium Generalne winno zebrać wszystkie uwagi członków Plenarium i wiernych stowarzyszonych uczestniczących w Plenarium.

Wybór członków Komitetu Generalnego do Spraw Ekonomicznych

20 Aby dokonać wyboru pięciu członków Komitetu Generalnego do Spraw Ekonomicznych³ należy postępować w następujący sposób: Każdy dyrektor generalny⁴ wysuwa propozycję jednego członka własnej Rady, natomiast Kolegium Generalne wybiera jednomyślnie pozostałych dwóch doradców generalnych, kompetentnych w dziedzinie ekonomii.

³SFRC, 91.

⁴Chodzi o dyrektorów generalnych instytucji stowarzyszonych.

Rozdział 4

Organy władzy terytorialnej Federacji Regnum Christi

Punkt 1. Kolegium Terytorialne

Struktura

21 §1. Na każdym terytorium Federacja jest zarządzana przez Kolegium Terytorialne złożone z dyrektorów terytorialnych instytucji stowarzyszonych.

§2. Gdyby jeden z członków Kolegium nie mógł pełnić swej funkcji, zostaje on zastąpiony przez swojego wikariusza, włącznie z przekazaniem mu prawa do głosowania.

§3. Kolegium wspierane jest przez dwóch wiernych stowarzyszonych wyznaczonych według zaleceń *Przepisów wiernych stowarzyszonych*. Na spotka-

niach posiadają oni prawo głosu doradczego.

§4. Jeśli położenie geograficzne terytoriów poszczególnych instytucji stowarzyszonych nie pokrywa się ze sobą lub jedna ze stowarzyszonych instytucji nie bierze istotnego udziału w działalności Federacji na obszarze jednego terytorium, dyrektorzy terytorialni przedstawiają Kolegium Generalnemu wniosek dotyczący wyznaczenia składu Kolegium Terytorialnego.

§5. W takich przypadkach:

1. Jeśli położenie geograficzne terytoriów nie pokrywa się ze sobą, dyrektor terytorialny jednej z instytucji stowarzyszonych może zasiąść w kilku kolegiach terytorialnych Federacji lub wytypować swojego delegata, który zostanie stałym członkiem Kolegium Terytorialnego tam, gdzie dyrektor nie może się osobiście pojawić.
2. Jeśli jedna ze stowarzyszonych instytucji nie bierze istotnego udziału w działalności Federacji na danym terytorium, inne instytucje stowarzyszone mogą dopełnić składu Kolegium Terytorialnego własnymi, dodatkowymi członkami.
3. Członkowie Kolegium Generalnego nie mogą być częścią Kolegium Terytorialnego.
4. Kolegium Terytorialne posiada nie więcej niż czterech członków.

22 Warunkiem prawomocnie ustanowionego Kolegium jest udział co najmniej trzech członków. Dwie osoby nie mogą stanowić Kolegium. Przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji należy pamiętać o konsultacji ze stowarzyszonymi wiernymi, którzy wspierają Kolegium Terytorialne radą.

23 §1. Kolegium Terytorialne czuwa nad tym, by Federacja wypełniała swe cele na obszarze terytorium, co zostało określone w punkcie 4 Statutów Federacji *Regnum Christi*.

§2. Jego najważniejsze funkcje w kwestii zarządzania to: skoordynowany proces planowania, zatwierdzanie budżetów, ocenianie, dokonywanie nominacji oraz zainteresowanie najistotniejszymi sprawami Federacji, zgodnie z jej prawem własnym.

§3. Kolegium Terytorialne musi zapewniać Federacji dobre funkcjonowanie w zakresie kierownictwa terytorialnego poprzez właściwe przydzielanie i oddelegowywanie obowiązków pomiędzy członkami Kolegium, poszczególnymi zespołami roboczymi, lokalnymi instancjami i stowarzyszonymi instytucjami.

24 Kolegium Terytorialne, oprócz wspierania i wdrażania na swoim terytorium priorytetów ustalonych przez Kolegium Generalne, odpowiada również za:

1. przewożenie idei wzmacniania, rozwoju i rozprzestrzeniania Federacji oraz działalności federacyjnej na swoim terytorium;
2. rozwijanie inicjatyw terytorialnych wspierających formację członków, szczególnie formatorów, i promowanie duszpasterstwa powołań;
3. zapewnianie nadzoru i starannej opieki ze strony dyrektorów lokalnych, dyrektorów sekcji i dyrektorów dzieł apostolskich Federacji, zgodnie z zasadą udzielania pomocy;
4. osobiste uczestniczenie w życiu regionów w celu ożywiania wspólnej misji;
5. odczytywanie i rozpoznawanie znaków czasu oraz znajomość i ciągła analiza kościelnych, kulturowych i społecznych uwarunkowań swojego terytorium;

6. realistyczną ocenę dostępnych zasobów potrzebnych do dalszego prowadzenia działalności apostolskiej i do wytyczania jej nowych kierunków;
7. troskę o relacje pomiędzy Federacją, a dziełami instytucji stowarzyszonych w imię dobra misji wspólnej;
8. wzmacnianie więzi jedności z lokalnym Kościołem i dbanie o relacje z hierarchią kościelną;
9. zarządzanie dobrami Federacji, promowanie idei zdrowej i solidarnej ekonomii;
10. wspieranie odpowiedniej komunikacji międzyinstytucyjnej;
11. powiadamianie Kolegium Generalnego o postępach na obszarze swojego terytorium zgodnie ze wskazanymi metodami i częstotliwością.

Poszukiwanie jedności

25 §1. Przez wzgląd na swój kolejalny charakter, Kolegium Terytorialne stara się postępować jednomyślnie w zakresie swoich obowiązków stanowiących prawem własnym.

§2. Jeśli Kolegium Terytorialne nie osiągnie porozumienia, musi ono zwrócić się do Plenarium Terytorialnego lub Kolegium Generalnego, aby wysłuchać ich opinii i w ten sposób znaleźć rozwiązanie, które doprowadzi do jednomyślnego porozumienia wewnątrz Kolegium.

§3. Dyrektorzy tworzący Kolegium Terytorialne muszą odpowiedzialnie unikać sytuacji, w których brak porozumienia mógłby sparaliżować lub utrudnić rozwój Federacji. W przypadku braku osiągnięcia jednomyślności, jak wskazuje powyższy paragraf, należy przekazać sprawę Kolegium Generalnemu.

Punkt 2. Przewodniczący Kolegium Terytorialnego i pozostałe stanowiska

Powołanie

26 Kolegium Terytorialne posiada swojego przewodniczącego, który jednocześnie jest dyrektorem terytorialnym Zgromadzenia Legionistów Chrystusa. Kolegium Generalne na wniosek Kolegium Terytorialnego może mianować przewodniczącym innego członka Kolegium Terytorialnego.

Zakres kompetencji

27 Do obowiązków przewodniczącego Kolegium Terytorialnego należy:

1. zwoływanie, ustalanie porządku dnia, przewodniczenie spotkaniom Kolegium Terytorialnego oraz zapewnianie sprawnego funkcjonowania Kolegium;
2. reprezentowanie Federacji w sferze kościelnej swojego terytorium;
3. reprezentowanie Kolegium Federacji w granicach swojego terytorium;
4. przewodniczenie Konwencji Terytorialnej i Plenarium Terytorialnemu.

Wiceprzewodniczący

28 §1. Jeden z pozostałych członków Kolegium Terytorialnego, za ich zgodą i po uprzedniej akceptacji ze strony Kolegium Generalnego, zostaje wybrany na wiceprzewodniczącego.

§2. Jeżeli nie przewidziano inaczej, kadencja wiceprzewodniczącego Kolegium Terytorialnego kończy się wraz ze zmianą składu Kolegium.

§3. Jeśli przewodniczący Kolegium Terytorialnego nie może pełnić swych obowiązków lub jego stanowisko nie zostało obsadzone, wówczas wiceprzewodniczący Kolegium Terytorialnego przejmuje wszystkie obowiązki i prawa przysługujące roli przewodniczącego Kolegium Terytorialnego.

Administrator terytorialny

29 §1. Administrator terytorialny Federacji wybierany jest przez Kolegium Terytorialne na okres trzech lat. Po ich upływie kadencja może być kolejno przedłużana do trzech razy włącznie.

§2. Musi być osobą kompetentną w dziedzinie administracji, roztropną, pokorną, cierpliwą, uczynną, dobrze usposobioną do innych osób oraz doświadczoną w zarządzaniu finansami.

§3. Administrator generalny musi być członkiem jednej ze stowarzyszonych instytucji, posiadać co najmniej trzydzieści pięć lat i pięć lat od złożenia profesji wieczystej lub ślubów ostatecznych.

Obowiązki

30 Obowiązkiem administratora terytorialnego jest bieżące zarządzanie dobrami jemu powierzonymi, które zgodnie z prawem własnym oraz prawem cywilnym, podlegają Kolegium Terytorialnemu.

31 Administrator terytorialny, oprócz przestrzegania treści kanonu 1284 *Kodeksu prawa kanonicznego*, zobowiązany jest również do:

1. pomagania dyrektorom oraz ich administratorom w skutecznym zarządzaniu dobrami;

2. przeprowadzania i nadzorowania audytów;
3. stałego informowania Kolegium Terytorialnego o stanie administracji, szczególnie poprzez sporządzanie okresowych sprawozdań rachunkowych i sprawozdań z zarządzania budżetem.

Sekretarz terytorialny

32 §1. Sekretarz terytorialny mianowany jest przez Kolegium Generalne na okres trzech lat. Po ich upływie istnieje możliwość przedłużania kadencji kolejno aż do trzech razy.

§2. Musi być osobą kompetentną w zakresie swych funkcji, dyskretną, staranną, cierpliwą, uczynną, dobrze usposobioną do innych osób, zdolną do organizacji i pracy w grupie oraz doświadczoną w zarządzaniu bieżącymi sprawami.

§3. Sekretarz terytorialny musi być członkiem jednej ze stowarzyszonych instytucji lub jednym z wiernych stowarzyszonych w Federacji i posiadać co najmniej trzydzieści lat. Jeśli jest on członkiem jednej ze stowarzyszonych instytucji, musi być co najmniej pięć lat po złożeniu profesji wieczystej lub ślubów ostatecznych. Jeśli natomiast jest wiernym stowarzyszonym, musi być stowarzyszony w Federacji przynajmniej pięć lat.

§4. Sekretarz terytorialny odpowiada za pomoc Kolegium Terytorialnemu w zarządzaniu powierzonymi sprawami, za prowadzenie bieżącego rejestru wiernych stowarzyszonych, za opracowanie i publikowanie komunikatów kierownictwa oraz za codzienne aktualizowanie terytorialnego archiwum Federacji.

§5. Zazwyczaj osoba na tym stanowisku pełni rolę protokolanta podczas zebrań Kolegium Terytorialnego i Terytorialnego Plenarium.

Punkt 3. Plenarium Terytorialne i zespoły pracy

Struktura

33 §1. Zespół doradców terytorialnych stowarzyszonych instytucji określa się mianem Plenarium Terytorialnego Federacji.

§2. W Plenarium uczestniczy określona liczba stowarzyszonych wiernych, którzy mają prawo głosu doradczego. Dwoje z nich tworzy Kolegium Terytorialne, a reszta wybierana jest według zasad Przepisów wiernych stowarzyszonych.

§3. Jeśli położenie geograficzne terytoriów instytucji stowarzyszonych i Federacji nie pokrywa się ze sobą lub jedna z trzech stowarzyszonych instytucji nie bierze istotnego udziału w działalności Federacji na obszarze terytorium, o dalszym postępowaniu decyduje Kolegium Generalne, które w oparciu o opinię Kolegium Terytorialnego wyznacza skład Plenarium Terytorialnego. W takiej sytuacji należy wyznaczyć członków nie pełniących funkcji doradców terytorialnych instytucji stowarzyszonej, której terytorium nie pokrywa się z terytorium Federacji.

Funkcje i priorytety

34 §1. Plenarium Terytorialne jest organem wspomagającym Kolegium. Współpraca między nimi wyraża ducha jedności charakterystycznego dla Federacji.

§2. Zgodnie z prawem Federacji, Plenarium udziela swojej zgody i opinii na wnioski Kolegium Terytorialnego i w ten sposób pomaga mu sprawować władzę.

§3. Współpraca z nim jest szczególnie potrzebna i ważna w momencie opiniowania dokumentów, zaleceń ewangelizacyjnych oraz planów co do

wypełniania wspólnej misji na obszarze terytorium.

Komitet Terytorialny do Spraw Ekonomicznych

35 Komitet Terytorialny do Spraw Ekonomicznych składa się z trzech lub pięciu członków Plenarium Terytorialnego, wybieranych przez Kolegium Generalne za zgodą Kolegium Terytorialnego.

Kryteria posiedzeń Plenarium Terytorialnego

36 §1. Plenarium Terytorialne daje możliwość wyrażenia zgody lub opinii na temat aktów nakazanych prawem własnym Federacji. Jest ono prawomocne, gdy uczestniczy w nim co najmniej połowa członków instytucji stowarzyszonych tworzących Plenarium oraz co najmniej połowa wiernych stowarzyszonych.

§2. W przypadku niespełnienia warunków frekwencji opisanych w poprzednim paragrafie, Kolegium Terytorialne może przeprowadzić posiedzenie z pozostałymi członkami Plenarium Terytorialnego w celu analizy bieżących spraw podległych jego kompetencji.

§3. Zgoda Plenarium Terytorialnego wobec propozycji Kolegium Terytorialnego wymaga głosu poparcia absolutnej większości członków instytucji stowarzyszonych biorących udział w posiedzeniu. Zanim do tego dojdzie, należy najpierw zebrać opinie wiernych stowarzyszonych.

§4. Zgodnie z wytycznymi prawa własnego, opinia Plenarium Terytorialnego na temat propozycji Kolegium Generalnego musi być wyrażona na drodze formalnego głosowania. Mogą w nim głosować wierni stowarzyszeni razem ze stowarzyszonymi instytucjami, bez potrzeby przeprowadzania dwóch odrębnych głosowań.

§5. Członkowie Kolegium Terytorialnego nie głosują razem z Plenarium. Doradcy terytorialni instytucji stowarzyszonych, którzy z nadania Kole-

gium Generalnego tworzą Kolegium Terytorialne, zgodnie z punktem 21 §5, podpunkt 2 niniejszych *Przepisów*, zachowują swoje prawo do głosowania na posiedzeniu Plenarium.

§6. Głosowanie przeprowadza się za pomocą uniesionej ręki, chyba że samo Kolegium lub większość uczestników zawnioskuje o tajną formę głosowania.

Zespoły robocze

37 Kolegium Terytorialne zajmuje się tworzeniem wyspecjalizowanych zespołów roboczych, które pomagają mu w wykonywaniu jego funkcji, a przez to, zgodnie z założeniami, wspierają wspólną misję.

Przepisy Zarządzania Terytorialnego

38 §1. Aby spełnić kryteria z punktu 36, Kolegium Terytorialne powinno ustanowić i wprowadzić w życie Przepisy Zarządzania Terytorialnego Federacji, w których na stałe zostanie określony sposób współpracy zespołów pracy Zarządzania Terytorialnego oraz ich posługa na rzecz Federacji.

§2. Przed zatwierdzeniem Przepisów Kolegium Terytorialne musi wysłuchać opinii osób odpowiedzialnych za zespoły pracy Zarządzania Terytorialnego.

Rozdział 5

Lokalne organy władzy Federacji

Kierownictwo regionu

39 §1. Regionem Federacji kieruje dyrektor wspierany Radą, która udziela swojej zgody lub opinii w sprawach określonych prawem własnym Federacji; jednocześnie bierze udział w tworzeniu i wdrażaniu strategii apostolskich na terenie regionu mając na uwadze terytorialne strategie apostolskie.

§2. Kolegium Terytorialne może zadecydować o tym, że region będzie kierowany przez kolegium posiadające uprawnienia właściwe dyrektorowi lokalnemu i jego Radzie¹.

¹SFRC, 56 §2.

40 §1. Kolegium Terytorialne:

1. mianuje dyrektora lokalnego na okres trzech lat z możliwością przedłużenia kadencji; w sytuacjach wyjątkowych można dokonać jego wyboru na okres jednego lub dwóch lat;
2. zatwierdza skład Rady na prośbę dyrektora lokalnego; jej skład musi uwzględniać potrzeby i charakterystykę regionu przy jednoczesnym dążeniu do reprezentowania różnorodnych rzeczywistości apostołskich oraz instytucji stowarzyszonych obecnych w regionie.

§2. Dyrektor lokalny oraz członkowie Rady muszą być członkami jednej ze stowarzyszonych instytucji lub stowarzyszonymi wiernymi. W tym drugim przypadku zazwyczaj wymagane są trzy lata bycia stowarzyszonym w Federacji.

Właściwości i charakterystyka

41 §1. Dyrektor lokalny i członkowie jego Rady, oprócz poznania misji ewangelizacyjnej duchowej rodziny Regnum Christi, powinni być również z nią ściśle związani. Muszą przyczyniać się do wzmacniania jedności, współpracy i dialogu, pobudzać apostołski zapał i osobistą inicjatywę oraz wyznaczać wspólną misję. Ponadto, muszą posiadać odpowiednią znajomość swojego regionu.

§2. Dyrektor lokalny może równocześnie sprawować drugie stanowisko w regionie pod warunkiem, że jego pozostałe zobowiązania nie będą uniemożliwiać odpowiedzialnego sprawowania misji dyrektora lokalnego.

42 Dyrektor lokalny, wspierany przez Radę:

1. kieruje działalnością Federacji w regionie;
2. towarzyszy życiu i misji poszczególnych sekcji zgodnie z określonymi uprawnieniami nadanymi mu dekretem powołania przez Kolegium Terytorialne;
3. angażuje przełożonych, dyrektorów wspólnoty, dyrektorów sekcji, dyrektorów dzieł i programów apostołskich w opracowywanie i wykonywanie planu dla regionu;
4. dyrektor lokalny nie zarządza dziełami apostołskimi instytucji stowarzyszonych, ale mimo tego dąży do synergii z ich dyrektorami i zespołami;
5. utrzymuje komunikację z przełożonymi i dyrektorami wspólnot instytucji stowarzyszonych w zakresie udziału ich wspólnot w życiu Regnum Christi oraz w apostołskim rozwoju ich członków, na których spoczywa obowiązek zarządzania regionem;
6. informuje Kolegium Terytorialne o bieżących działaniach regionu zgodnie ze wskazanymi metodami i częstotliwością.

Plan regionu

43 §1. Plan regionu to narzędzie, które ukierunkowuje i kieruje rozwojem życia i aktywności apostołskiej Federacji.

§2. Plan regionu:

1. wzbudza i promuje osobistą inicjatywę członków;

2. nadaje właściwy kierunek programom sekcji i lokalnym apostołatom, przy pełnym poszanowaniu zakresu ich odpowiedzialności;
3. przyświeca programom duszpasterskim ośrodków edukacyjnych oraz wspólnotowym projektom lokalnych wspólnot instytucji stowarzyszonych;
4. koordynuje i scala program Regnum Christi, aby sprzyjał życiu rodzin;
5. sporządzany jest w ramach wytycznych terytorialnych przy uwzględnieniu duszpasterskiego planu diecezji.

§3. Sekcje, dzieła, apostołaty, parafie i wspólnoty współuczestniczą w planie regionu wnosząc swoją tożsamość i misję.

Sekcje

44 §1. Wierni stowarzyszeni w Federacji dzielą się na sekcje.

§2. Każda sekcja posiada swojego dyrektora, którym może być jeden z członków jakiegokolwiek instytucji stowarzyszonej lub wierny stowarzyszony. Osoba ta musi posiadać odpowiednie cechy i być mianowana przez Kolegium Terytorialne.

§3. Sekcje szczebla lokalnego są nadzorowane i koordynowane przez dyrektora lokalnego.

Rozdział 6

Administracja

Prawomocne wytyczenie dziedzictwa materialnego

45 Kolegium Generalne za zgodą Plenarium Generalnego określa dziedzictwo materialne Federacji¹.

Stabilność utrzymania

46 §1. Zgodnie z przepisami uzupełniającymi, terytoria Federacji mają obowiązek udziału w finansowaniu ogólnych wydatków Federacji na szczeblu generalnym.

§2. W świetle tych samych przepisów uzupełniających, regiony oraz dzieła apostolatu mają obowiązek udziału w finansowaniu wydatków terytorialnych Federacji.

§3. Sekcje i dzieła apostolatu zazwyczaj powinny być finansowo samo-

¹SFRC, 100.

wystarczalne i, razem z wkładem wiernych stowarzyszonych, wspierać finansowanie wydatków regionu, zgodnie z wytycznymi przepisów uzupełniających.

Fundusz solidarnościowy

47 §1. Fundusz solidarnościowy² jest kanałem, poprzez który instytucje stowarzyszone biorą na siebie współodpowiedzialność za finansowe utrzymanie Federacji w zakresie jest zwyczajnych i nadzwyczajnych potrzeb.

§2. Do kompetencji odpowiednich organów Federacji należy uchwalanie i zarządzanie generalnym funduszem solidarnościowym oraz funduszem solidarnościowym każdego z terytorium.

²SFRC, 95.

Przepisy wiernych
stowarzyszonych
Federacji Regnum Christi

¡Venga tu Reino!

REGNUM CHRISTI

SEDE DE LA DIRECCIÓN GENERAL
Via Aurelia 677 - 00165 Roma, Italia

DG-FRC 0007-2019
Clas. I.3.3
Decreto

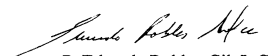
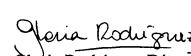
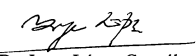
El Colegio Directivo General de la Federación Regnum Christi,

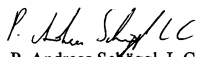
- vista la aprobación del *Reglamento de los Fieles Asociados a la Federación Regnum Christi* por parte de la Asamblea General del Regnum Christi en diciembre 2018;
- hechos los ajustes redaccionales al texto que resultaron de las modificaciones de terminología y numeración en los *Estatutos de la Federación Regnum Christi* según su versión aprobada por la Congregación de Institutos de Vida Consagrada y Sociedades de Vida Apostólica el 31 de mayo de 2019 y del traslado de algunas normas al *Reglamento General de la Federación Regnum Christi*;
- a tenor de los nn. 4.º y 78 § 1 de los *Estatutos de la Federación Regnum Christi*;

PROMULGA

el *Reglamento de los Fieles Asociados a la Federación Regnum Christi* que entra en vigor con la fecha del presente decreto.

Dado en Roma, el 17 de septiembre de 2019

P. Eduardo Robles-Gil, L.C. Gloria Rodríguez Díaz Dr. Jorge López González
Colegio Directivo General

P. Andreas Schöggel, L.C.
Secretario general

Przyjdź Królestwo Twoje!

REGNUM CHRISTI
Siedziba Zarządu Generalnego
Via Aurelia 677, 00165 Rzym, Włochy

DG-FRC007-2019

Clas. I.3.3

Dekret

Kolegium Generalne Federacji Regnum Christi,

- mając na uwadze aprobatę Przepisów Wiernych Stowarzyszonych w Federacji Regnum Christi przez Zgromadzenie Ogólne Regnum Christi w grudniu 2018 roku;
- uwzględnivszy poprawki w redakcji tekstu wynikające ze zmian terminologii i numeracji Statutów Federacji Regnum Christi według wersji zatwierdzonej 31 maja 2019 roku przez Kongregację ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego oraz wynikających z przeniesienia niektórych norm do Przepisów Ogólnych Federacji Regnum Christi;
- zgodnie z numerem 4.7 i 78 §1 *Statutów Federacji Regnum Christi*;

ZATWIERDZA

Przepisy Wiernych Stowarzyszonych w Federacji Regnum Christi, które wchodzą w życie wraz z datą niniejszego dekretu.

Podpisano w Rzymie, 17 września 2019 roku

<i>podpis</i>	<i>podpis</i>	<i>podpis</i>
o. Eduardo Robles-Gil, LC	Gloria Rodríguez Díaz Kolegium Generalne	dr. Jorge López González

<i>podpis</i>	<i>pieczęć</i>
o. Andreas Schöggel, LC	
Sekretarz Generalny	

Część I

Świeccy członkowie Regnum Christi

Rozdział 1

Tożsamość i styl życia świeckiego członka Regnum Christi

Tożsamość świeckiego członka Regnum Christi

1 §1. Świeccy członkowie Regnum Christi to wierni, którzy, bez przyjmowania zobowiązań ewangelicznych wiążących węzłem świętym, osobiście odpowiadają na Boże powołanie do przeżywania zobowiązań chrześcijańskich w rzeczywistości doczesnej, według charyzmatu Regnum Christi, którego fundamentalne założenia zostały opisane w punktach 6-30 *Statutów Federacji Regnum Christi* oraz w niniejszych *Przepisach*.

§2. Wierni ci przystępują do Regnum Christi poprzez indywidualne dołączenie do Federacji i przyjmowani są przez dyrektorów jej poszczególnych sekcji, zgodnie ze *Statutami Federacji Regnum Christi*.

§3. Wnoszą oni swój świecki charakter i apostołską działalność, poprzez które uobecniają Chrystusa w świecie i dążą do ewangelicznej przemiany ludzkiej rzeczywistości, zwłaszcza życia rodzinnego, zawodowego i społecznego.¹

Elementy właściwe dla stylu życia świeckiego członka Regnum Christi

2 Regnum Christi proponuje chrześcijaństwo aktywne, pełne entuzjazmu i miłości; styl życia, który pomaga wypełniać zobowiązania chrześcijańskie i realizować misję bycia chrześcijańskim zaczynem w świecie. Świecki członek Regnum Christi rozwija ten styl życia w życiu duchowym, formacji, apostołacie, osobistym towarzyszeniu i w życiu drużyny.

Artykuł 1. Życie duchowe

Ukierunkowanie życia duchowego

3 Świecki członek Regnum Christi postrzega życie duchowe jako ciągły rozwój życia trynitarnego² w sobie samym, prowadzący do upodabniania się do Chrystusa. Stąd przeżywa on swoje życie jako dynamiczną relację miłości z Bogiem, która karmi się sakramentami, Słowem Bożym, życiem liturgicznym, modlitwą oraz doskonaleniem cnót teologicznych i moralnych. Życie duchowe przenika i harmonizuje wszystkie obszary jego życia.

¹Statuty Federacji Regnum Christi, nr 5 §4.

²Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1721

4 Świadomy otrzymanego na Chrzcie św. daru Bożego synostwa w Chrystusie, świecki członek Regnum Christi przeżywa swoją kapłańską, prorocką i królewską posługę w rzeczywistości doczesnej, dążąc do uobecniania Królestwa Bożego w tym świecie, by stał się on domem godnym dzieci Bożych, w którym wszystko przyczynia się do oddawania Mu chwały.

Praktyki życia duchowego

5 Praktyki życia duchowego proponowane świeckim członkom Regnum Christi są sposobem wzrastania w relacji miłości z Chrystusem. Świecki członek, dzięki pomocy swojego duchowego kierownika, stopniowo zagłębia się w modlitwę mentalną oraz w przeżywanie innych, zalecanych w Modlitewniku praktyk. Uprzywilejowanym sposobem osiągnięcia wzrostu duchowego jest zalecane, coroczne uczestnictwo w ćwiczeniach duchowych albo w triduum odnowy wewnętrznej.

Artykuł 2. Formacja

6 Świecki członek Regnum Christi podejmuje ścieżkę formacji określoną w punkcie 30. *Statutów Federacji Regnum Christi*. Jest to ścieżka wzrostu w dojrzałości ludzkiej i chrześcijańskiej zgodnie ze stanem życia, ścieżka wspomagająca owocną współpracę apostołską, ścieżka, której celem jest oświecanie i przemiana realiów tego świata w Chrystusie.

7 §1. Świecki członek bierze na siebie odpowiedzialność za własną formację.

§2. Odpowiednie władze Federacji zobowiązane są do ustalenia planu formacyjnego, zawierającego cele, wytyczne i środki.

§3. Standardowy sposób prowadzenia formacji oparty jest na kręgach studyjnych i różnicowanych kursach.

Szkolenia

8 Świeccy członkowie Regnum Christi, wyznaczeni do wypełniania obowiązków dotyczących posługi innym muszą otrzymać odpowiednie przygotowanie, towarzyszenie oraz informację zwrotną.³

Artykuł 3. Apostolat

Bycie apostołem

9 Świeccy członkowie Regnum Christi gorliwie dążą do ustanowienia i rozpowszechnienia Królestwa Chrystusa wśród ludzi. Pozwalają, by przenikała ich miłość Chrystusa do ludzi oraz ożywiają swój zapał apostołski w intymnej relacji z Chrystusem. Pragną, by Chrystus zapanował w ich duszach oraz duszach tych wszystkich osób, które ich otaczają. Prowadzeni przez Ducha Świętego, na wzór św. Pawła, starają się mieć nadprzyrodzone spojrzenie w swoich aspiracjach, mieć wielkoduszne serce, być odważnymi w poświęceniu, wytrwałymi w trudnościach oraz praktycznymi i skutecznymi w działaniu, poszukując tym samym przemiany świata w Chrystusie.

³ang. *feedback*

Ich mottem jest: *Chryste, nasz Królu: Przyjdź Królestwo Twoje!*

Dlatego:

1. szukają codziennego spotkania z Chrystusem na modlitwie oraz dają o Nim świadectwo w różnych okolicznościach swojego życia;
2. w przeżywaniu swojego świeckiego powołania, oświeceni Słowem Bożym i nauczaniem Kościoła, w pierwszej kolejności biorą odpowiedzialność za swoje życie rodzinne i obowiązki stanu;
3. starają się wychodzić na spotkanie ludziom w konkretnych sytuacjach życiowych, aby głosić im Ewangelię i zapraszać ich do współuczestnictwa w misji Chrystusa;
4. przyjmują świecką odpowiedzialność za niesienie światła Ewangelii w obręb życia publicznego, kulturalnego, gospodarczego, politycznego, akademickiego i społecznego; ponadto szukają sposobu na rozbudzenie apostolskiego zaangażowania wśród różnych liderów dzisiejszego świata, aby żyli oni w większej spójności ze swoimi etycznymi i religijnymi przekonaniem;
5. w miarę możliwości podejmują inicjatywy i uczestniczą w dziełach apostolskich;
6. szukają sposobów uczestniczenia w życiu parafialnym i diecezjalnym, wnosząc do swojego lokalnego Kościoła charyzmat Regnum Christi;
7. pragną dzielić z innymi dar Boży odkryty w Regnum Christi, dlatego umożliwiają poznanie tego daru, zapraszają do Regnum Christi i towarzyszą osobom, które okazują zainteresowanie nim lub chcą uczestniczyć w jego duchowości i misji.

10 Pamiętając o tym, że młodzież ma fundamentalne znaczenie dla przyszłości Kościoła, Regnum Christi oraz całego społeczeństwa, świeccy członkowie Regnum Christi są współodpowiedzialni za otaczanie odpowiednią troską i zainteresowaniem wszystkich młodych tworzących ECYD.

Artykuł 4. Towarzystwo osobiste i wspólnotowe

Towarzystwo

11 Towarzystwo⁵ jest wspólną odpowiedzialnością świeckiego członka Regnum Christi, który winien o nie zabiegać i Federacji Regnum Christi, która musi starać się je zapewnić. Przejawia się ono zwłaszcza w trosce osobistej i sakramentalnej, życiu drużyny, formacji i opiece apostołskiej.

Kierownictwo duchowe

12 Świecki członek Regnum Christi poszukuje systematycznego kierownictwa duchowego jako, tradycyjnego w Kościele, sposobu duchowego wzrostu. Dzięki niemu uczy się rozpoznawania woli Bożej i przyjmowania jej z miłością.

⁴ECYD to nazwa własna pochodząca od hiszpańskich słów *Encuentros, Convicciones y Decisiones* — spotkania, przekonania i decyzje. Jest to nazwa międzynarodowej organizacji, w której młodzież przeżywa charyzmat Regnum Christi w sposób adekwatny do swojego wieku.

⁵Statuty Federacji Regnum Christi, nr 35 §1.

13 Świeckiemu członkowi Regnum Christi towarzyszy osoba odpowiedzialna za drużynę, która, poprzez częsty dialog z nim, wspomaga go w braterskiej i przyjacielskiej relacji na drodze rozwoju osobistego i apostołskiego.

Artykuł 5. Życie drużyny

Drużyna

14 §1. Świeccy członkowie zazwyczaj wchodzi w skład jednej drużyny. Drużyna to naturalne środowisko, gdzie wzrasta i rozwija się ich życie w Regnum Christi.

§2. Drużyna to ogół członków złączonych chrześcijańskim braterstwem, w celu wzajemnej pomocy na drodze uświęcania, formacji i pracy apostołskiej, na wzór pierwszych wspólnot chrześcijańskich.

§3. Drużyny, jako wspólnoty apostołów, mogą organizować się na różne sposoby, w zależności od konkretnych możliwości regionu Federacji.

Spotkanie z Chrystusem

15 *Spotkanie z Chrystusem* znajduje się w centrum życia drużyny. W jego trakcie świeccy członkowie, jako wspólnota wiary oraz w świetle Słowa Bożego, dokonują analizy swojego życia chrześcijańskiego; rozeznają czego oczekuje od nich Pan, aby ewangelizować rzeczywistość w której żyją; zagrzewają się wzajemnie do podążania za Chrystusem oraz hartują swój zapal apostołski.

Rozdział 2

Przystąpienie osób świeckich do Federacji Regnum Christi

Duchowe znaczenie aktu przystąpienia

16 Osoba świecka przystępując do Federacji świadomie przyjmuje chrzcielne powołania do świętości i apostołatu oraz powierza się Chrystusowi, aby to On królował w jej sercu i w społeczeństwie. W ten sposób rozpoczyna drogę asymilacji, życia duchem, wspólnotą i misją Regnum Christi opisanych w *Statutach Federacji Regnum Christi*, szczególnie poprzez pięć elementów właściwych życiu świeckiego członka Regnum Christi¹.

¹patrz nr 2 na stronie 122.

Zobowiązania

17 Świecki członek przystępując do Federacji zobowiązuje się do:

1. wzrastania w przyjaźni z Chrystusem rozwijając życie łaski poprzez modlitwę i sakramenty;
2. życia w duchu rad ewangelicznych ubóstwa, synowskiego posłuszeństwa oraz czystości w myślach i czynach;
3. wypełniania z miłością i uczciwością obowiązków stanu jako służby Bogu i bliźnim;
4. zaangażowania w formację integralną i kształtowanie swego chrześcijańskiego przywództwa;
5. podejmowania inicjatyw apostolskich i uczestniczenia w nich;
6. wyznawania wiernej i aktywnej miłości do Kościoła świętego, Ojca Świętego i pozostałych biskupów;
7. hojnego ofiarowania swej modlitwy, talentów, czasu i środków, aby współrealizować misję Regnum Christi w służbie Kościołowi.

Wymagania

18 Do Federacji może zostać przyjęty każdy katolik, który ukończył szesnasty rok życia, pragnie żyć duchem Regnum Christi, posługiwać się jego środkami uświęcania i uczestniczyć w jego działalności apostolskiej, a ponadto wykazuje się prawym postępowaniem oraz potrafi podjąć się wypełniania stosownych zobowiązań.

Przynależność do innych instytucji w Kościele

19 §1. Ci, którzy przynależą już do innych ruchów kościelnych, a pragną być zrzeszeni w Federacji powinni, wraz z dyrektorem sekcji,

rozważyć, czy ich zobowiązania zgadzają się z tymi wcześniejszymi, podjętymi w innych instytucjach.

§2. Nie wyraża się zgody na dołączenie do Federacji osobom, które uprzednio podjęły rady ewangeliczne potwierdzone świętym węzłem w innej rodzinie duchowej.

Proces przyłączenia

20 §1. Decyzja o ubieganie się o przyłączenie do Federacji musi być owocem odpowiedniego rozeznania i swobodnej odpowiedzi na wezwanie Boga.

§2. Przyjęcie do Federacji leży w kompetencji dyrektora sekcji. Jest odpowiedzialnością na piśmie wniosek ubiegającej się o przyjęcie osoby oraz rekomendacji osoby odpowiedzialnej za drużynę, a także jednego z członków tej drużyny i następuje po odpowiednim okresie uczestnictwa w życiu Regnum Christi, które służyło wzajemnemu poznaniu się osoby zainteresowanej i dyrektora sekcji.

§3. Przyjęcie ma miejsce, zwykle po triduum duchowym, poprzez formalny akt lub ceremonię, zgodnie z *Ceremoniałem Regnum Christi*, który musi wyrażać to, co zapisano w 16-tym i 17-tym punkcie niniejszych *Przepisów*. Przyjęcie zostaje odpowiednio odnotowane w aktach.

§4. Świecki członek dokonuje corocznie modlitewnego odnowienia przyjętych z tytułu zrzeszenia zobowiązań, które ustanawia punkt 17-ty niniejszych *Przepisów*.

§5. Członkowie stowarzyszonych instytucji, którzy opuszczają swoją instytucję i pragną nadal przynależeć do Regnum Christi powinni wnioskować u dyrektora sekcji o wpisanie ich w rejestr świeckich członków Regnum Christi.

Odejście

21 §1. Każdy świecki członek, po uprzednim rozważeniu przed Bogiem swojej decyzji, ma prawo do opuszczenia Federacji po pisemnym zawiadomieniu swojego dyrektora sekcji.

§2. Ze względu na całkowicie dobrowolny i bezinteresowny charakter osobistego zaangażowania, osoba opuszczająca Federację, bez względu na formę swojego odejścia, nie ma prawa zgłaszać żadnych roszczeń w związku z jakimkolwiek świadczeniem zrealizowanym na rzecz Federacji.

Utrata przynależności *ipso facto*²

22 §1. *Ipso facto* przestają przynależeć do Federacji Regnum Christi osoby, które podejmują rady ewangeliczne potwierdzone świętym węzłem w innej rodzinie duchowej.

§2. Kto publicznie porzuca wiarę katolicką *ipso facto* przestaje być stowarzyszony w Federacji Regnum Christi.

Wydalenie i jego powody

23 §1. Dyrektor sekcji, po wysłuchaniu osoby odpowiedzialnej za drużynę oraz za zgodą swojej Rady, może, z uzasadnionych przyczyn i jeśli zajdzie taka potrzeba, wydalić świeckiego członka Federacji. Przed podjęciem decyzji o wydaleniu, dyrektor sekcji, wysłuchawszy osoby odpowiedzialnej za drużynę lub grupę oraz za zgodą swojej Rady, zobowiązany jest do pisemnego upomnienia członka, ostrzegając go o możliwości wydalenia wraz z uzasadnieniem. W upomnieniu musi określić termin na ewentualną poprawę ze strony członka. Ten ostatni ma prawo do obrony przed dyrektorem sekcji. Po upływie czasu określonego w upomnieniu

²łac. *na mocy samego faktu*. W prawie kanonicznym zwrot używany do określenia automatycznej natury wyłączenia ze względu na podjęty przez osobę czyn.

oraz daniu członkowi możliwości obrony, dyrektor sekcji, jeśli uzna jego wydalenie za konieczne, posiadając zgodę swojej Rady, zobowiązany jest do pisemnego powiadomienia go o wydaleniu, które winno być prowadzone w sposób sprawiedliwy, roztropny i miłosierny.

§2. Wydalonemu świeckiemu członkowi Regnum Christi przysługuje prawo złożenia odwołania do Kolegium Terytorialnego.

§3. Za powód do wydalenia należy uznawać publiczne i uporczywe utrzymywanie poglądów i zachowań sprzecznych z wiarą i dyscypliną Kościoła.

Rozdział 3

Szczególne sposoby oddania się świeckich członków Regnum Christi

Artykuł 1. Dodatkowe zobowiązania szczególne

24 §1. Niektórzy świeccy członkowie doświadczają Bożego wezwania do podjęcia szczególnych zobowiązań wobec Pana i gotowości względem Niego po to, by ożywiać życie i misję Regnum Christi. W odpowiedzi na to wezwanie podejmują się drogi modlitwy i formacji oferowanej przez Regnum Christi oraz zobowiązują się do aktywnego zaangażowania poprzez swoją modlitwę, talenty, czas i posługę.

§2. Osoby przyjmujące to wezwanie stanowią wartościowe wsparcie dla sekcji oraz swoich apostołów poprzez modlitwę, oddanie i dyspozycyjność.

§3. Świecki członek Regnum Christi wraz z dyrektorem sekcji ustalają między sobą różne konkretne formy przeżywania tego oddania i dyspozycyjności w zależności od osobistych okoliczności oraz potrzeb Regnum Christi.

§4. To świecki członek Regnum Christi, wspierany przez swojego kierownika duchowego, bierze na siebie odpowiedzialność godzenia podejmowanych zobowiązań z obowiązkami właściwymi dla jego stanu.

25 §1. Podjęcie tych szczególnych zobowiązań wobec Regnum Christi odbywa się poprzez przyrzeczenie złożone w obecności dyrektora sekcji i kilku jej członków według zasad *Ceremoniału Regnum Christi*.

§2. Przyrzeczenie to winno być udokumentowane i potwierdzone podpisem.

§3. Przyrzeczenie to składane jest po raz pierwszy na okres jednego roku z możliwością corocznego przedłużenia. Po pięciokrotnym odnowieniu, jeśli świecki członek wyraża takie pragnienie, a dyrektor sekcji uzna to za stosowne, przyrzeczenie może zostać przyjęte *ad vitam*.

Przepis przejściowy

Ci świeccy członkowie Regnum Christi, którzy zgodnie z poprzednimi przepisami byli „członkami drugiego stopnia” co najmniej przez pięć ostatnich lat i posiadają zgodę dyrektora sekcji, będą mogli złożyć przyrzeczenie dodatkowych zobowiązań *ad vitam* bez potrzeby spełnienia warunków punktu 25, §3 niniejszych *Przepisów*.

§4. Dyrektorzy sekcji dbają o to, by członkowie składający to przyrzeczenie otrzymywali niezbędne towarzyszenie w wypełnianiu swej obietnicy.

§5. Kompetentny organ Federacji ustala plan formacyjny, który oferuje cele, wytyczne i środki członkom, którzy złożyli to przyrzeczenie.

Wymagania do złożenia przyrzeczenia

26 §1. Przyrzeczenie może złożyć świecki członek Federacji, który ukończył osiemnasty rok życia, postępuje w sposób prawy, stowarzyszony jest w Federacji wystarczająco długo, by dać się poznać swojemu dyrektorowi sekcji oraz z pomocą swojego kierownika duchowego przeszedł przez etap rozeznania.

§2. Przyrzeczenie należy złożyć w duchu hojności i pokory wobec posługi Królestwu Bożemu oraz w mocnym pragnieniu przyczynienia się do rozwoju Regnum Christi.

Przyjęcie przyrzeczenia

27 Przyjęcie przyrzeczenia dodatkowych zobowiązań leży w gestii dyrektora sekcji oraz jego Rady i odbywa się na pisemny wniosek osoby zainteresowanej.

Dyspensa

28 §1. Świecki członek Regnum Christi po dojrzałym rozeznaniu dokonanym przy wsparciu swojego kierownika duchowego może wnioskować u dyrektora sekcji o zwolnienie z przyrzeczenia.

§2. Dyrektor sekcji udziela świeckiemu członkowi dyspensy w formie pisemnej, co też zostaje odnotowane w archiwum sekcji.

Artykuł 2. Współpracownicy

Współpracownicy

29 Mianem współpracowników¹ określani są ci świeccy członkowie Regnum Christi, którzy poświęcają przynajmniej jeden rok swojego życia w służbie Kościołowi poprzez pełnowymiarowy wolontariat apostołski w Regnum Christi i według obowiązujących w Federacji przepisów.

¹Historycznie używano angielskiego słowa *coworker*, które dalej funkcjonuje w naszym potocznym języku.

Rozdział 4

Struktury i posługi świeckich członków Regnum Christi

Drużyny

30 §1. Drużyna składa się przeważnie z osób tej samej płci, będących na tym samym etapie życia, połączonych więzią przyjaźni, pokrewieństwa lub wspólnych zainteresowań. Możliwe są również drużyny małżeństw prowadzone przez jedno małżeństwo.

§2. Drużyna prowadzona jest przez osobę odpowiedzialną, wyznaczoną przez dyrektora sekcji wspieranego przez właściwą Radę i po zasięgnięciu opinii pozostałych członków drużyny. Osoba odpowiedzialna wyznaczana jest na okres od jednego do trzech lat z możliwością przedłużenia funkcji.

§3. Misją osoby odpowiedzialnej za drużynę jest prowadzenie i ożywianie

życia w drużynie. Jest ona przewodnikiem i formatorem, który towarzyszy każdemu członkowi w jego drodze uświęcania, w procesie formacji i w jego rozwoju jako apostoła.

§4. Liczba członków w drużynie powinna sprzyjać wzajemnemu wsparciu, zawiązywaniu przyjaźni oraz aktywnemu uczestnictwu każdego z nich.

Grupy

31 §1. W stosownych przypadkach, ze względów formacyjnych lub z powodu apostołatu, albo gdy uzasadnia to liczba drużyn, dyrektor sekcji może zorganizować drużyny w grupy.

§2. Na czele każdej grupy stoi osoba odpowiedzialna, wybrana przez dyrektora sekcji po konsultacji z osobami odpowiedzialnymi za drużyny. Osoba odpowiedzialna za grupę wyznaczana jest na okres do trzech lat z możliwością przedłużenia funkcji.

Sekcje

32 §1. Sekcja to zbiór drużyn i grup, które promują życie w modlitwie, formację integralną, rodzinnego ducha Regnum Christi, otwartość na nowych członków, wzajemne wsparcie, aktywność apostołską i gospodarność.

§2. Zazwyczaj istnieje sześć sekcji: męska, kobieca, męska sekcja młodych, kobieca sekcja młodych oraz żeńska i męska sekcja ECYD.

§3. Stworzenie lub usunięcie sekcji w danym regionie podlega decyzji Terytorialnego Kolegium Federacji na wniosek dyrektora lokalnego i służy wsparciu ogólnej misji, zapewnieniu lepszego towarzyszenia i sprawnej organizacji.

Dyrektor sekcji

33 §1. Terytorialne Kolegium Federacji po konsultacji z dyrektorem lokalnym, zgodnie z punktem 52 §2 *Statutów Federacji Regnum Christi*, powołuje dyrektora sekcji na okres trzech lat z możliwością przedłużenia funkcji. W sytuacjach wyjątkowych może być on również mianowany na okres jednego lub dwóch lat.

§2. Dyrektorem sekcji winien być świecki członek Regnum Christi stowarzyszony w Federacji co najmniej trzy lata albo członek instytucji stowarzyszonej posiadający przynajmniej trzyletnie doświadczenie w pracy zespołowej w sekcjach.

§3. Misja dyrektora sekcji polega na promowaniu celów sprecyzowanych w punkcie 32 §1 niniejszych *Przepisów*.

Rada dyrektora sekcji

34 §1. Dyrektor sekcji posiada swój organ doradczy zwany Radą, która składa się przynajmniej z czterech świeckich członków Regnum Christi.

§2. Członkowie Rady mianowani są przez dyrektora lokalnego na wniosek dyrektora sekcji. Ich funkcja trwa tak długo, jak funkcja dyrektora sekcji, z możliwością jej przedłużenia.

§3. Rada wspiera dyrektora sekcji przy podejmowaniu decyzji, opiniuje je i aprobuje, zgodnie z założeniami niniejszych *Przepisów* oraz uregulowań pochodnych.

Kapelan sekcji

35 §1. Sekcja zazwyczaj dysponuje jednym kapelanem, który mianowany jest przez Kolegium Terytorialne.

§2. Kapelan sekcji, podporządkowany autorytetowi dyrektora sekcji, propaguje oraz ożywia życie liturgiczne i sakramentalne, a także bierze udział w duchowej formacji świeckich członków Federacji.

Formatorzy

36 §1. Formatorzy to członkowie świeccy lub członkowie instytucji stowarzyszonych, którzy biorą udział w kierowaniu sekcją i są odpowiedzialni za formację jej członków. Poświęcają się zwykle kierownictwu duchowemu, ewangelizacji, zajęciom formacyjnym, przewodzeniu drużynom i grupom oraz kierowaniu zajęciami apostołskimi.

§2. W swojej codziennej pracy podlegają dyrektorowi sekcji. To on troszczy się, by formatorzy otrzymali odpowiednie przygotowanie i wsparcie w wykonywaniu powierzonych zadań.

Rozdział 5

Udział świeckich członków Regnum Christi w organach Federacji

Współudział i współodpowiedzialność świeckich członków Regnum Christi

37 Zważając na specyfikę powołania świeckich członków do życia pełnią charyzmatu, a co za tym idzie, do współuczestniczenia w życiu i misji Regnum Christi, *Statuty Federacji Regnum Christi* stanowią, że świeccy członkowie powinni uczestniczyć w kierowaniu Federacją oraz w określaniu własnego sposobu przeżywania charyzmatu. Niniejsze *Przepisy* przedstawiają konkretną wizję ich uczestnictwa.

Artykuł 1. Wybory i współuczestnictwo w Konwencji Generalnej i Terytorialnej

Przepis uzupełniający do punktu 68 Statutów Federacji Regnum Christi

38 Delegaci świeckich członków Regnum Christi na Konwencję Generalną są wybierani przez i spośród delegatów świeckich członków Konwencji Terytorialnej. Liczba delegatów świeckich członków na Konwencję Generalną została określona w *Przepisach Konwencji Generalnej*.

Przepis uzupełniający do punktu 59 Statutów Federacji Regnum Christi

39 §1. Aby wprowadzić w życie zalecenia punktu 59 §2 *Statutów Federacji Regnum Christi*, delegaci świeckich członków Regnum Christi na Konwencji Generalnej tworzą Kolegium, które umożliwia przedstawienie ich poglądu na daną sprawę.

§2. Delegaci świeckich członków wraz z członkami instytucji stowarzyszonych mają prawo do głosowania w kwestiach zatwierdzenia lub zmiany regulaminu Konwencji Generalnej¹. Taką samą metodę stosuje się w przypadku zatwierdzenia lub zmiany innych ewentualnych aktów normatywnych ściśle traktujących o życiu świeckich członków Regnum Christi.

Przepis uzupełniający do punktu 71 Statutów Federacji Regnum Christi

40 Delegaci świeckich członków Regnum Christi na Konwencję Terytorialną wybierani są przez i spośród świeckich członków danego terytorium, zgodnie ze szczegółowymi przepisami przyjętymi przez Kolegium Konwencji Terytorialnej i po wcześniejszej konsultacji na Plenarium Terytorialnym.

¹Statuty Federacji Regnum Christi, nr 59 §3.

Artykuł 2. Wybór i współpraca świeckich w Kolegium Generalnym i Terytorialnym

Przepis uzupełniający do punktu 89 §2 Statutów Federacji Regnum Christi

41 §1. W Plenarium Generalnym bierze udział sześciu świeckich członków wybranych na Konwencji Generalnej przez i spośród delegatów świeckich.

§1. W przypadku rezygnacji jednego z członków, Kolegium Generalne, po wysłuchaniu pozostałych świeckich członków wspierających Plenarium Generalne, mianuje jego zastępcę.

Przepis przejściowy

Wybór świeckich członków w Kolegium Generalnym oraz tych uczestniczących w Plenarium Generalnym w okresie pomiędzy zatwierdzeniem Statutów Federacji Regnum Christi przez Stolicę Apostolską a zwołaniem najbliższej Konwencji Generalnej, należy do kompetencji Kolegium Generalnego.

Przepis uzupełniający do punktu 76 §3 Statutów Federacji Regnum Christi

42 Dwaj świeccy członkowie Kolegium Generalnego są wybierani przez Kolegium Generalne spośród sześciu świeckich członków biorących udział w Plenarium Generalnym.

Przepis uzupełniający do punktu 21 §3 Statutów Federacji Regnum Christi

43 Świeccy członkowie Kolegium Terytorialnego, po przeprowadzeniu właściwych konsultacji z dyrektorem lokalnym apostolatu,

mianowani są przez Kolegium Terytorialne na okres kadencji trzech lat z możliwością jednokrotnego przedłużenia.

Przepis uzupełniający do punktu 33 §2 Przepisów ogólnych Federacji Regnum Christi

44 Poza świeckimi członkami Kolegium Terytorialnego, na Plenarium Terytorialne powołuje się, po przeprowadzeniu właściwych konsultacji z dyrektorem lokalnym apostołatu, jednego lub kilku świeckich członków mianowanych przez to Kolegium Terytorialne.

Konflikt interesów

45 W przypadku konfliktu interesów wynikającego z poruszanych kwestii, świeccy członkowie Kolegium Generalnego lub Terytorialnego Regnum Christi oraz ci uczestniczący w jego zebraniach plenarnych, muszą wstrzymać swoje zaangażowanie w te kwestie, w przeciwnym przypadku zostaną oni odsunięci od funkcji przez Kolegium.

Wydatki członków Kolegiów

46 Federacja zobowiązuje się do pokrywania wydatków związanych z wykonywaniem pracy przez członków Kolegium Generalnego i Terytorialnego.

Część II

Księża, diakoni i seminarzyści diecezjalni

47 §1. Osobistej odpowiedzi na wezwanie do przeżywania swego kapłańskiego powołania według charyzmatu Regnum Christi mogą udzielić księża, diakoni i seminarzyści diecezjalni.

§2. Kapłani, diakoni i seminarzyści diecezjalni Regnum Christi przyłączają się do Federacji indywidualnie, zgodnie z zapisami niniejszych *Przepisów*.

§3. Uczestniczą oni w duchowości, korzystają z metod uświęcania oraz duchowych i apostoelskich zasobów oferowanych przez Regnum Christi.

Per Regnum Christi ad Gloriam Dei

Przez Królestwo Chrystusa ku Chwale Boga

